4
7-A
18

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
33 H
30

4. - 7. A. 18

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

DIONYSII AFRI DE SItu orbis, opus ſtudioſis neceſſarium, Græce ſcriptum.

Idē in Latinitatē à Rhemnio grammatico trāslatū, ſalſò hactenus Priſciano adſcriptum.

In idem, Cœlij Calcagnini annotatiunculæ, ex libris eiuſdem excerptæ.

APVD INCLYTAM BASILEAM.

VALENT. CVRIO LECTORI S.

IN iuuandis promouendisq; rectis diſciplinis tria ſunt, candide lector, quorũ præcipuã curã habere conuenit, & in quibus nos quoq; rem literariã hactenus adiuuare utcunq; ſtudemus. primum eſt lingua Græca, citra quã inerudita eſt omnis eruditio. proximũ rhetorice, qua ſi deſtituaris, nihil unquã recte uel ſcribis, uel loqueris. his poſtremo non iniuria adiungitur coſmographia, quæ non ad hiſtorias modo, ad quas in primis eſt neceſſaria, ſed ſacras etiã literas, atq; adeo ciuilia principumq; negotia multũ uſum ſubminiſtrat. Proinde non deſunt, qui hanc ſummam quandam philoſophiam aſſerant, in qua grauiſſimi autores multijuga eruditione inſtructi olim deſudarint, nimirũ apud Græcos Ptolemæus, Strabo, Arrianus, Ephorus, Eudoxus, Demoſthenes, Eratoſthenes, Polybius, & fons ille omnis uirtutis atq; eruditionis Homerus, coſmographiæ quædã ueluti ſemina in ſuis monumentis paßim reliquit, teſtes ſunt 6. Iliados rapſodia, & tota penè Odyſſea. Apud Latinos autem Plinius, Mela, Pius papa, atq; alij pleriq; clarißimi uiri hanc diſciplinã ſtudioſißime illuſtrarunt. Porrò ubi ad Græcã linguam parandã atq; rhetoricẽ etiã exemplaria haudquaq̃ aſpernanda iampridẽ uulgauerimus, eſſetq; animus uel hac in parte ſtudioſis, quantũ liceret, nõ deeſſe, Dionyſiũ atq; Straboñẽ delegimus prelis noſtris q̃ emendatißime excudendos, quorũ alter non geographiam ſolũ, ſed res etiã, quibusq; locis inſigniter geſtas, & in Homerũ propemodũ cõmentariũ conſcripſit. alter, quod alij uix multis uoluminibus complexi ſunt, feliciſſimà breuitate præſtitit. interpretationem huic adiecimus Rhemnij grãmatici, quæ hactenus falſò Priſciano adſcripta fuit, præterea annotationes quaſdã Cœlij, quibus, locis aliquot obſcurioribus lucẽ addidit uir ille. maluiſſemus tamen Euſtathij cõmentaria adiungere, ſicubi nanciſci licuiſſet, ſed aliâs fortaſſe alicunde nobis horũ, ubi etiamnum latent, copia fiet, quando hoc tempore nõ concedebatur. Vale.

ΓΕΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Ὁ δὲ Διονύσιος, Λίβυς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος, συγγράψαι δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιθιακά τε καὶ ὀρνιθιακὰ, καὶ βασσαρικά, ὧν τὰ μὲν λιθιακὰ ἐνεκρίθησαν καὶ αὐτὰ διὰ τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα. τὰ δὲ βασσαρικὰ διὰ τὴν τραχύτητα οὐκ ἄξια τούτου κριθέντα, εἰς τὸν Σάμιον ἀνηνέχθησαν Διονύσιον. τὰ δὲ ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ, Φιλαδελφέα Διονύσιον, ὃν διὰ λέξεων ἀκυρολογίαν, ἐπεκάλουν ὑπόκενον. τὸ δὲ παρὸν ποίημα ἱστορικὸν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ συγκείμενον ἐκ τοπικοῦ, καὶ πραγματικοῦ, καὶ χρονικοῦ, καὶ γενεαλογικοῦ, εἰς ἃ διαιρεῖσθαι τὴν ἱστορίαν φασίν. ἐκ μὲν τοπικοῦ, ὅτι καὶ ὁ πᾶς ἐνταῦθα τοῦ βιβλίου σκοπὸς τόπων γῆς ἦν περιήγησις. πραγματικοῦ δὲ ἐν οἷς ἄλλα τέ τινα ἱστορεῖ, καὶ ἐθνῶν ἔθη ἐκτίθεται. χρονικοῦ δὲ, ὡς ὅτε καιροῦ μέμνηται, καθ' ὃν αὐτὸς περιῆν, ὅτι δηλαδὴ οὐκ ἐπὶ τῶν ὑπάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀνάκτων. γενεαλογικοῦ δὲ, οἷον ὅτε τοὺς Σαυρομάτας ἐξ Ἀμαζόνων εἶπε κατάγεσθαι, καὶ ἐκ δούλων τοὺς Ἐπιζεφυρίους Λοκρούς. οἱ δ' αὐτοὶ παλαιοὶ ἐπαινοῦσι καὶ τὸ προοίμιον τοῦ βιβλίου ὡς τούτου τὰς ἐπιβαλλούσας ἔχον ἀρετάς. φασὶ γὰρ ὅτι ἀρεταὶ προοιμίων περιοχὴ, προσοχὴ, καὶ συμπάθεια. ὧν ἡ μὲν περιοχὴ τέλος ἔχει τοῦ προεκθέσθαι τὸν τοῦ ἑξῆς λόγου σκοπόν. ἡ δὲ προσοχὴ ἐπιστρέφει τὸν ἀκροατὴν, καὶ ὅλον εἶναι τοῦ ἔργου ποιεῖ. ἡ δὲ συμπάθεια καὶ πρὸς συγγνώμην, καὶ πρὸς ἐπιείκειαν τοῦ λέγοντος

4.7.C.18

προκαλεῖται τοὺς ἀκροατάς. καὶ Διονύσιος οὖν, φασὶ σκοπὸν τοῦ βιβλίου ἐν προοιμίῳ εἰπὼν τὸ μέλλειν γαῖάν τε, καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν. προσοχήν τε ἐπὶ ὅσε κινήσειν τὸν τοῦ ἀκροατοῦ νοῦν ὡς ἐπὶ μεγάλῃ τῇ ὑποσχέσει, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ περιοχὴν κεφαλαιώδη τοῦ ὅλου βιβλίου τούτῳ τῷ τρόπῳ δέδειχεν. ἐν δὲ τῷ, ἀμφοτέρων ἄκριτα φῦλα, συμπάθειαν ἐξεκαλέσατο, καὶ ἐφειλκύσατο, οἷα συγγνώμης τευξόμενος, εἴπου φανείη ἀσθενὴς περὶ τὴν τοῦ οὕτω πολλῶν, καὶ ἀκρίτων ὑφήγησιν. τὴν δὲ τὸ σαφὲς ἡ παροῦσα ποίησις ἔχει, καὶ μάλιστα τὸ εὐκρινές, ὡς προείρηται, οὐ μόνον διὰ τῆς ἐπαναλήψεως, καθάπερ ἔφαμεν καὶ τῆς συχνῆς συμπληρώσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς πυκνῆς προεκθέσεως. ὅπου γε καὶ τρόπους διδασκαλίας ὁ Διονύσιος ἐν πολλοῖς ἐκτίθεται διευκρινεῖν προλέγων, ὅτι τοιῶσδε τὸ διδασκαλεῖον προχειρίσεται. πολλαχοῦ γὰρ καὶ προσέχειν προκαλεῖται τὸν ἀκροατήν, ὡς ἂν μὴ διυπνιάζων αὐτός, νομίζοι περιηγεῖσθαι τὰ ἀδιευκρίνητα. πολὺ γὰρ ἐπὶ κάλλος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο, καὶ οὐδὲν ὅλως ἀμοιρεῖ τῆς πολλῆς ποιητικῶν καλῶν τὸ μικρὸν τῆς ποιήσεως τοῦτο σωμάτιον. εἰ δέ τινας ἔχει καὶ κῆρας βραχυτάτας καθάπερ σῶμα καλὸν δοθιῆνάς τινας οὐ προφανεῖς τοῖς πολλοῖς, ἢ λειχῆνας παρεμπεφυκότας καὶ οὐκ ἐν καιρίῳ, ἀφ' ὧν ἥκιστα τὸ πολὺ τοῦ κάλλους ἀχρειοῦται, σκεπτέσθωσαν οἱ περίεργοι, καὶ οὐ πάνυ φιλόκαλοι, ἡμῖν δ' οὐ μυῖαι τοῖς ἕλκεσιν ἐφιζάνουσαι, μέλισσαι δὲ τοῖς τῶν μουσῶν λειμώνων τὸ κάλλος ἀπανθίζουσαι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕ-
νης περιήγησις.

ΑΡχόμενος γαῖάν τε, καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν,
καὶ ποταμούς, πόλιάς τε καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα,
μνήσομαι ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου, ἐν γὰρ ἐκείνῳ
πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος, ἀπείριτος ἐστεφάνωται.
οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ διαμφὶς
ὀξυτέρη βεβαυῖα, πρὸς ἠελίοιο κελεύθους
σφενδόνῃ ἐοικυῖα. μίαν δ᾽ ἕε καίπερ ἐοῦσαν,
ἄνθρωποι τρισσῇσιν ἐπ᾽ ἠπείροισι δάσαντο.
πρώτην μὲν λιβύην, μετὰ δ᾽ εὐρώπην, ἀσίην τε.
ἀλλ᾽ ἤτοι λιβύη μὲν ἀπ᾽ εὐρώπης ἔχει οὖρον
λοξὸν ἐπὶ γραμμῇσι γάδειρά τε καὶ στόμα νείλου,
ἔνθα βοροιότατος πέλεται μυχὸς αἰγύπτοιο.
καὶ τέμενος περίπυστον ἀμυκλαίοιο κανώβου.
εὐρώπην δ᾽ ἀσίης, τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει.
ὅς ῥά θ᾽ ἑλισσόμενος γαίης διὰ σαυροματάων,
σύρεται ἐς σκυθίην τε καὶ ἐς μαιώτιδα λίμνην
πρὸς βορέην. νότιον δὲ μεσήριον ἑλλήσποντος,

σῆμα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα νείλου
ἄλλοι δ' ἠπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν·
ἰσθμὸς ἄνω τέταται τίς ὑπέρτατος ἀσίδος αἴης
κασπίης τε μεσηγὺ καὶ εὐξείνοιο θαλάσσης.
κεῖνον δ' εὐρώπης ἀσίης θ' ὅρον ηὐδάξαντο.
ἄλλος δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει
ἀῤῥαβικοῦ κόλποιο καὶ αἰγύπτοιο μεσηγύ,
ὅς ῥά τε νοσφίζει λιβύην ἀσιήτιδος αἴης.
τοῖα μὲν ἀμφ' οὔροισι βροτοὶ διεφημίξαντο,
πάντῃ δ' ἀκαμάτου φέρεται ῥόος ὠκεανοῖο
εἷς μὲν ἐών, πολλῇσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς,
ἤτοι ὁ μὲν λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο,
ἄτλας ἑσπέριος κικλήσκεται. αὐτὰρ ὕπερθεν
πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων ἀριμασπῶν
πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε κρόνιόν τε,
ἄλλοι δ' αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν, οὕνεκ' ἀφαυροῦ
ἠελίου, βράδιον γὰρ ὑπεὶρ ἅλα τήνδε φαείνει,
αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν.
αὐτὰρ ὅθι πρώτιστα φαείνεται ἀνθρώποισιν,
ἠῷόν μιν καλέουσι καὶ ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγχι δ' ἐρυθραῖόν τε καὶ αἰθιόπιον καλέουσι,
πρὸς νότον, ἔνθα τε πολλὸς ἀσικήτου χθονὸς αὐλῶν
ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισιν,

οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν,
τόσος ἐὼν, τοῖα μετ' ἀνδράσιν οὔνομαθ' ἕλκων,
κόλπους δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται ἔνδοθι βάλλων
εἰς ἅλα, τυτθοὺς μὲν πλέονας. πίσυρας δὲ μεγίστους
ἤτοι μὲν πρώτιστον, ὃς ἑσπερίην ἅλα τίκτει,
συρόμενος λιβύηθεν ἔσω παμφυλίδος αἴης.
δεύτερος αὖτ' ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων
ὅς τ' ἀποκιδνάμενος κρονίης ἁλὸς ἐκ βορέαο
κασπίην ἀπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ,
ἥν τε καὶ ὑρκανίην ἕτεροι διεφημίξαντο.
τῶν δ' ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἁλὸς ἄμφω,
εἷς μὲν ἀνώτερός ἐστι τὸ περσικὸν οἶδμα προχεύων,
ἀντία κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης
ἄλλος δ' ἀρράβιος κυμαίνεται ἐγγύθι κόλπος
εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὁλκὸν ἑλίσσων.
τόσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος ὠκεανοῖο,
οἱ μείζους, ἄλλοι δ' ἔτ' ἀπείρεσιοι γεγάασι.
νῦν δ' ἁλὸς ἑσπερίης ἐρέω πόρον, ἥ τ' ἐπὶ πάσας
ἠπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν.
ἄλλοτε μὲν νήσοισι περίδρομος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἠ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήων.
ὑμεῖς δ' ὦ μοῦσαι σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους
ἀρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἑσπερίου ὠκεανοῖο.

ἔνθά τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν ἡρακλῆος,
ἑστᾶσιν (μέγα θαῦμα) παρ' ἐσχατόωντα γάδειρα
μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα πολυσπερέων ἀτλάντων.
ἧχί τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
ἠλίβατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι.
πόντος μὲν πρώτιστος ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
ἐγκέχυται, ὅς πέρ τε καὶ εὐρώπης πέλει ἀρχή,
καὶ λιβύης. μέσσος γὰρ ἑλίσσεται ἀμφοτεράων.
στῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλευρῇσι κέονται,
ἡ μὲν ἐπ' εὐρώπην, ἡ δὲ ἐς λιβύην ὁρόωσα.
τὸν δὲ μετεκδέχεται γαλάτης ῥόος. ἔνθά τε γαῖα
μασσαλίη τετάνυσται ἐπίστροφον ὅρμον ἔχουσα
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι, λιγυστιὰς ἕλκεται ἅλμη.
ἔνθ' ἰταλῶν υἷες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
ἐκ διὸς αὐσονιῆες, ἀεὶ μέγα κοιρανέοντες,
ἀρξάμενοι βορέηθεν ἔσω λευκὴν ἐπὶ πέτρην,
ἥ ῥά τε σικελίης ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται.
ἑξείης δ' ἐπὶ κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ.
τῇ δ' ἔσω, σαρδόνιος μορμύρεται ἐγγύθι πόντος
τόνδε μετεκδέχεται τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
πρὸς νότον, αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
κυρτὸς ἐπιστρέφεται σικελὸς ῥόος. αὐτὰρ ἔνερθεν
ἐγκέχυται καὶ μέχρι πολυκλύστοιο παχύνου,

καὶ κρήτης ἄκρης. ἥτ' εἰς ἅλα πουλὺ νένευκεν
πάρθ' ἱερὴν γόρτυναν, καὶ ἠπειρώτιδα φαιστὸν,
προπρηνὴς κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον.
τοὔνεκά μιν καὶ κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον.
ναὶ μὴν καὶ πετάνυσαι ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
κεῖθεν δ' εὐρυνθεῖσα, τιταίνεται ἀδριὰς ἅλμη,
πρὸς βορέην. αὖθις δὲ πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει,
ἥν τε καὶ ἰονίην περιναιέται ηὐδάξαντο.
δοιὰς δ' ἠπείρους ἀπερεύγεται ἐς μὲν ἰόντι,
δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαείνεται ἰλλυρὶς αἶα.
δαλματίη δ' ἐφύπερθεν ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν
σκαιῇ δ' αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμὸς
πουλυτενὴς, τρισσῇσι περίδρομος ἀμφιτρίταις.
τυρσηνῇ, σικελῇ τε, καὶ ἀδριάδι πληθούσῃ.
ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν ἑκάστη,
τυρσηνὴ ζέφυρον, σικελὴ νότον, ἀδριὰς εὖρον.
αὐτὰρ ὑπὲρ σικελῆς χθονὸς ἕλκεται οἶδμα κορύσσων
πόντος ἔσω λιβύης νοτίην περὶ σύρτιν ἑλίσσων
τὴν ἑτέρην, ἥν πέρ τε καὶ εὐρυτέρην ἐνέπουσιν.
ἄλλη δ' ἥτις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα
τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου
ὧς οἱ μὲν βορέωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι,
ἐκ δ' ὀρέων σικελῶν, κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα

μακρὸν ἐπ' ἀντολίην σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου.
ἣν κρήτης ἐνέπουσιν ἑώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
δοιαὶ δ' ἑξείης προτέρω φρίσσουσι θάλασσαι,
ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
ὀρθὸν φυσιόωντος. ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται.
ναῦται δὲ πρώτην φαρίην ἅλα κικλήσκουσιν
ὕστατον ἐς πρηῶνα τιταινομένην κασίοιο
σιδονίην δ' ἑτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης
ἰσσοῦ ἄχρι πόληος κιλίκων χώραν παραμείβων.
ἰασικὸς ἑλκόμενος βορέην ἐπὶ κόλπος ἀπείρων.
οὐ μὲν πολλὸν ἄνευθεν ἰσόδρομος. ἄγχι γὰρ ἤδη
ὑπλήγγι δνοφερῇ κιλίκων ἀποπαύεται αἴης
τμῆμος δ' ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἀπερεύγεται ἅλμην
ὡς ὅτε δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἑρπων
νωθής, τῷ δ' ὑπὸ πᾶσα βαρύνεται οὔρεος ἄκρη
ἐρχομένῳ, τὼς κεῖνος ἑλίσσεται εἰν ἁλὶ κόλπος
νήχυτος. ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσι.
τοῦ μὲν ἐπὶ προβολῇ παμφύλιοι ἀμφινέμονται
ὅσσον ἐπὶ προβέβηκε χελιδονίων μυχὰ νήσων.
σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου παταρηΐδα τηλόθεν ἄκρην
φράζεο δ' ἐκείνου πεπταμμένος αὖθις ἐπ' ἄρκτους
αἰγαίου πόντοιο πλατὺν ῥόον. ἔνθά τε κῦμα
ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέεται σποράδεσσιν.

οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει,
ὑψόθι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης.
οὖρον δ' ἐς τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
ἴμβρον ἔχων ἑτέρωθεν. ὅθεν στεινὸς ἔρχεται αὐλὼν
συρόμενος βορέηνδε προποντίδος ἔνδοθι πάσης
τῆς δ' ὑπὲρ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται ἀσίδος αἴης
πρὸς νότον. ἠπείρου γὰρ ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ἰσθμὸς
τὴν δ' ἐπὶ θρηϊκίου στόμα βοσπόρου. ὃν πάρος ἰνὼ
ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα.
στεινότατος δ' ἠ κεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς
τῶν ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης.
κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἁλὶ πέτρας
πλαζομένας καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.
ἐκ δὲ τοῦ, οἰγόμενος παραπέπταται ἐγγύθι πόντος
πολλὸς ἐὼν, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἕρπων.
τοῦ δ' ἤτοι λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι
αἰεὶ πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὁρόωσαι.
μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύο ἀνέχουσι κολῶναι.
ἡ μὲν, ὑπερνοτίη, τήν τε καλέουσι κάραμβιν.
ἡ δὲ βορειοτέρη γαίης ὕπερ εὐρωπείης,
τήν ῥα περικτιόνες κριοῦ καλέουσι μέτωπον.
αἵ τ' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντίαι. οὐ μὲν ἐοῦσαι
ἐγγύθεν. ἀλλ' ὅσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἄνυσσαι

ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα
τόρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἄμματι τόξου.
ἀλλ' εἴη νευρᾶς σημήϊα δεξιὰ πόντου,
ἰθὺ διαγραφέντα. μέση δ' ἔστι κάραμβις
γραμμῆς ἐκτὸς ἐοῦσα καὶ ἐς βορέην ὁρόωσα.
σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος. ὅς τ' ἐπὶ δισσὴ
εἰλεῖται στροφάλιγγα βιοῦ κεράεσσιν ἐοικώς.
τοῦ καὶ πρὸς βορέην μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
ἐγκέχυται. τὴν μέν τι πέρι σκύθαι ἀμφινέμονται
ἄνδρες ἀπειρέσιοι. καλέουσι δὲ μητέρα πόντου.
ἐκ τῆς γὰρ πόντοιο μυρίον ἕλκεται ὕδωρ
ῥόθον κιμμερίου διὰ βοσπόρου ᾧ πάρα πολλοὶ
κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ ταύρου.
τοίη μὲν μορφὴ κυαναυγέος ἀμφιτρίτης.
νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδών περ ἔχοις εὔφραστον ὀπωπὴν
ἐκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης,
ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα.
ἤτοι μὲν λιβύη τετανυσμένη ἐς νότον ἕρπει,
ἐς νότον, ἀντολίην τετραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη,
ἀρξαμένη πρώτιστα γαδειρόθεν, ἧχί περ ἄκρη
εἰς μυχὸν ὀξυνθεῖσα τιταίνεται ὠκεανοῖο,
εὖρον δ' ἀρραβίης τεκμαίρεται ἄχρι θαλάσσης

εὐρύτερον. τόθι γαῖα κελαινῶν αἰθιοπήων,
τῶν ἑτέρων. τῶν ἄχρι τιταίνεται οὖδας ἐρεμβῶν.
παρδαλέῃ δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην.
ἡ γὰρ διψηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται.
τῇ καὶ τῇ κυανέῃσι κατέστικτος φολίδεσσιν.
ἀλλ' ἤτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλωχῖνα νέμονται
ἀγχοῦ στηλάων μαυρουσίδος ἔθνεα γαίης.
τοῖσιν ἐπὶ νομάδων παραπέπταται ἄσπετα φῦλα
ἔνθα μασαισύλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι μασυλῆες,
βόσκονται σκώπαισιν ἂν ἤπειρόν τε καὶ ὕλην.
μαιόμενοι βιότοιο κακὴν καὶ ἀεικέα θήρην.
οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου.
κείνοις δ' οὔποτε τερπνὸς ἀκούεται ὁλκὸς ἁμάξης
οὐ δὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὔλιον ἐρχομενάων.
ἀλλ' αὔτως ἅτε θῆρες ἀνὰ δρία βουκολέονται.
νήιδες ἀσταχύων καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο.
τοῖς δ' ἐπὶ καρχηδὼν πολυήρατον ἀμπέχει ὅρμον
καρχηδὼν, λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον φοινίκων.
καρχηδὼν, ἣν μῦθος ὑπαὶ βοῒ μετρηθῆναι.
ἑξείης δ' ἐπὶ σύρτις ἀγάῤῥοον ὁλκὸν ἑλίσσει
βαιοτέρη, μετὰ τήνδε πρὸς αὐγὰς ἔρχεται ἄλλη
ἄσπετος εὐρυτέρῃσι βαρυνομένη προχοῇσι.
ἔνθα κορυσσομένης τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης

ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄμφω τις ξηρῇσιν ἐπιπροχέει ψαμάθοισι.
τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστήρικται.
ἥν ῥά τε κικλήσκουσι νέην πόλιν. ἣ ὑπὲρ αἶαν,
λωτοφάγοι ναίουσι φιλόξενοι γεγαῶτες.
ἔνθα ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἦλθεν ὀδυσσεύς.
κείνων δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
ἀνδρῶν ἀθρήσειας ἀποφθιμένων νασαμώνων.
οὓς διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν αὐσονὶς αἰχμή.
ἀσβύσαι δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι πελέθουσι.
καὶ τέμενος λιβυκοῖο θεοῦ ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ.
κυρήνη τ' εὔιππος ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.
ἄγχι δὲ μαρμαρίδαι προνενευκότες αἰγύπτοιο
γαιτοῦλοι τ' ἐφύπερθε καὶ ἀγχίγεοι νίγρητες
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖς φαυρούσιοι. ὧν ὑπὲρ αἶαν
ναίουσιν γαράμαντες ἀπείριτοι. οἱ δὲ μυχοῖσι
βόσκοντ' ἠπείροιο πανύστατοι αἰθιοπῆες
αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ πυμάτης παρὰ τέμπεα κέρνης
τῆς πάρος αἰθαλέων βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι
ἔνθεν πιοτάτοιο κατέρχεται ὕδατα νείλου.
ὃς δή τοι λιβύηθεν ἐπ' ἀντολίην πολὺς ἕρπων;
σίρις ὑπ' αἰθιόπων κικλήσκεται. οἱ δὲ συήνης
ἐνναέται, στρεφθέντα μετ' οὔνομα νεῖλον ἔθεντο.

ἔνθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλῃ,
ἑπτὰ διὰ στομάτων εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει
ὕδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον αἰγύπτοιο.
οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο νείλῳ.
οὔτ' ἰλὺν βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν.
ὅς ῥά τε καὶ λιβύην ἀποτέμνεται ἀσίδος αἴης.
ἐς λίβα μὲν λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς, ἀσίδα γαῖαν·
τῷ παραναιετάουσιν ἀριπρεπὲς γένος ἀνδρῶν,
οἳ πρῶτοι βιότοιο διεστήσαντο κελεύθους.
πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου
καὶ σπόρον ἰθυτάτῃς ὑπὲρ αὔλακος ἁπλώσαντο
πρῶτοι δὲ γραμμῇσι πόλον διεμετρήσαντο
θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἠελίοιο.
τῶν δ' ἕνεκεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης
καὶ μορφήν, οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς.
οὐ δὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει. ἀλλά τις ἄλλη
εὔβοτος εὐλείμων τε καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.
σχῆμα μὲν οὖν τρισσῇσιν ἐπὶ πλευρῇσι βέβηκεν.
εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας. ὀξὺ δ' ἐπ' ἠῶ
ἑλκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμνοιο συήνης.
οὔρεσιν ἀμφοτέροισιν περισκεπέεσσιν ἐρυμνόν.
τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα νείλου.
καὶ τὴν μὲν πολίες τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν.

ἠ μὲν ὅσοι θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσι,
θήβην ὠγυγίην ἑκατόμπυλον, ἔνθα γεγωνὼς
μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται ἠῶ.
ὅσσοι θ' ἑπτάπολιν μεσάτην ἤπειρον ἔχουσιν.
ἠδ' ὅσοι νοτερῇσιν ἐπ' ἠιόνεσι θαλάσσης
παραλίην ναίουσιν ἔσω σερβωνίδος ἅλμης.
τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο, μακηδόνιον πτολίεθρον
ἔνθα σινωπίταο διὸς μεγάλοιο μέλαθρον
χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. οὐκ ἂν ἐκείνου
νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο.
οὐδέ μεν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν, ἧχί περ ἄκραι
φαίνονται σκοπιαὶ παλληνίδος εἰδοθείης.
τὴν δ' μετ' ἀντολίην δ' παρὰ κασιῶτιδα πέτρην
πηλῆος πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
ἔξοχα ναυτιλίης δεδαημένοι, οὐ μὲν ἐκεῖνοι
ἄνδρες ἐν λιβύεσιν ἀρίθμιοι. ἧ γὰρ ἐς αὐγὰς
ἑπταπόρου νείλοιο νενεσμένον ἔλαχον ἄστυ.
ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν.
οἱ μὲν ἐπ' ὠκεανῷ, οἱ δ' ἠπείρους ἀνὰ μέσσας.
οἱ δ' ἀμφ' εὐρείης τριτωνίδος ὕδατα λίμνης.
ἥτε μέσση λιβύης ἀμφέλκεται εὐρέα κόλπον.
τοίη μὲν λιβύης μορφὴ καὶ σχῆμα τέτυκται.
εἰ δὲ καὶ εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, οὔτι σε κεύθω.

ὠυτὸς μὲν λιβύης ῥυσμὸς πέλει, ἀλλὰ μετ' ἄρκτους
ἔσχαται, καὶ τοῖον ἐπ' ἀντολίην πάλιν ἕρπει
οἶρος καὶ λιβύης νοτίης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν.
ἄμφω δ' ἶσον ἔχουσιν ἐπ' ἀσίδα νείατον ἴχνος,
ἡ μὲν πρὸς βορέαν, ἡ δ' ἐς νότον. εἰ δέ κε θείης
ταύτας ἀμφοτέρας γαῖαν μίαν, ἤκεν ἐπὶ πρὸ
σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῆς ἴσον ἀμφοτέρῃσιν
ὀξὺ μὲν ἑσπέριον, πλατὺ δ' ἀντολίην ὑπὸ μέσσην
τούνεκά μοι τοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
ἠπείρων, ῥέα τέρμα κιχήσεαι εὐροπείης.
τῆς ἤτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμονται
ἀγχοῦ στηλάων, μεγαθύμων ἔθνος ἰβήρων
μῆκος ἐπ' ἠπείροιο τεταμμένον, ἧχι βορείου
ὠκεανοῦ ψυχρὸς κέχυται ῥόος, ἔνθα βρετανοὶ
λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων γερμανῶν
ἑρκυνίου δρυμοῖο παραθρώσκοντες ὀρόγκους.
ἤπειρον κείνην ἰκέλην ἐνέπουσι βοείῃ.
τοῖς δ' ἐπὶ πυρηναῖον ὄρος καὶ δώματα κελτῶν
ἀγχόθι πηγάων καλλιῤῥόου ἠριδανοῖο.
οὗ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
ἡλιάδες κώκυσαν ὀδυρόμεναι φαέθοντα.
κεῖθι δὲ κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
δάκρυ ἀμέλγονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.

τόνδε μεθ' ἑξείης τυρσηνίδος ἤθεα γαίης.
τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται ἄλπιος ἀρχὴ
τῆς διὰ μεσατίης κατασύρεται ὕδατα ῥήνου,
ὑστάτιον ποτὶ χεῦμα βορειάδος ἀμφιτρίτης·
ῥήνῳ δ' ἑξείης ἐπιτέλλεται ἱερὸς ἴστρος,
ἴστρος ἐς ἀντολίην τετραμμένος ἄχρι θαλάσσης
εὐξείνου. τόθι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην,
πενταπόροις προχοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ πεύκην.
τοῦ μὲν πρὸς βορέην πεπτανυσμένα φῦλα νέμονται
πολλὰ μάλ' ἑξείης μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης.
γερμανοί, σαμάται τε, γέται θ' ἅμα βαστάρναι τε
δακῶν τ' ἄσπετος αἶα καὶ ἀλκήεντες ἀλανοί.
ταῦροι θ' οἳ ναίουσιν ἀχιλλῆος δρόμον αἰπὺν
στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης.
τῶν θ' ὑπερεκτέταται πολυΐππων φῦλον ἀλανῶν
ἔνθα μελάγχλαινοί τε καὶ ἀνέρες ἱππημολγοί,
νευροί θ' ἱππόποδές τε γελωνοί τ' ἠδ' ἀγάθυρσοι
ἧχι βορυσθένεος ποταμοῦ πεπτανυσμένον ὕδωρ
μίσγεται εὐξείνου κριοῦ προπάροιθε μετώπου,
ὀρθὸν ἐπὶ γραμμαῖς καταντία κυανεάων.
κεῖθι καὶ ἀλδήσκοιο καὶ ὕδατα παντικάπαο
ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι διάνδιχα μορμύρουσι.
τοῦ δ' παρὰ προχοῇσι πεπηγότος ἐγγύθι πόντου,

ἠδυφαὴς ἤλεκτρος ἀέξεται, οἷά τις αὐγὴ
μήνης ἀρχομένης. ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
ἐγγύθεν ἀθρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς ἀγαθύρσοις.
ἴστρου μὲν τοσοίδε βορειότεροι γεγάασι
πρὸς δὲ νότου γέῤῥαι τε καὶ νωρίκοι ἄστε᾿ ἐρυμνά,
παννόνιοι μυσοί τε βορειότεροι θρηΐκων,
αὐτοί τε θρήϊκες ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες.
οἱ μὲν, ἐπὶ πλευρῇσι προποντίδος ἀμφιτρίτης.
οἱ δ' ὑπὲρ ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
ἔνθα μελισσοβότοιο κατὰ σκοπιὰς παλλήνης
φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος οἷά τ' ἀστὴρ
μαρμαίρων. λύχνις τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
ἴστρον μὲν ποταμὸν τόσοι περιναιετάουσι.
φράζεο δ' εὐρώπης λοιπὸν πόρον. ὅς τ' ἐπὶ τρισσὴν
ἐκτέταται κρηπῖδα πρὸς ἠώ, τὴν μὲν ἰβήρων
τὴν δὲ πανελλήνων, τὴν δ' ἐσθλῶν αὐσονιήων.
ἀλλ' ἤτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἔθνος ἰβήρων,
γείτων ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρου. ἐν δέ οἱ ἄκρη
στηλάων ἀλύβη κεῖται μία. τῆς δ' ὑπένερθεν
ταρτησὸς χαρίεσσα. εὐηφενέων πέδον ἀνδρῶν,
κεμψοί θ' οἳ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα πυρηναῖον.
μέσση δ' ἀμφοτέρων παραπέπταται αὐσονὶς αἶα

πουλυπαλής, τὴν μέν τε μέσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει
ὀρθὸν ἅτ᾽ ἐκ σάθμης ἰθυμμένον, οὐκ ἂν ἐκεῖνο
ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς ἀθήνης.
ὅν ῥ᾽ ἀπεννῖνον κικλήσκουσ᾽. ἐκ δὲ βορείης
ἄλπιος ἀρχόμενον, σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λήγει
πολλὰ δέ οἱ φῦλ᾽ ἀμφὶ. τά τοι ῥέα πάντ᾽ ἀγορεύσω
ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ βορέαο.
τυῤῥηνοὶ μὲν πρῶτ᾽ ἐπὶ δ᾽ ἐσφίσι φῦλα πελασγῶν
οἵ ποτε κυλλήνηθεν ἐφ᾽ ἑσπερίην ἅλα βάντες,
αὐτόθι ναιήσαντο σὺν ἀνδράσι τυρρηνοῖσι.
τοῖς δ᾽ ἐπὶ μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστὶ λατίνων
γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον. ἧς διὰ μέσης
θύβρις ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει
θύβρις ἐϋῤῥείτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων
θύβρις, ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα ῥώμην,
ῥώμην, τιμήεσσαν ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
τῇ δ᾽ ἐπὶ καμπανῶν ἱερὸν πέδον. ἧχι μέλαθρον
ἁγνῆς παρθενόπης σαχύων βεβριθὸς ἀμάλαις
παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.
πρὸς δὲ νότον μάλα πολλὸν ὑπὲρ σειρηνίδα πέτρην
φαίνονται προχοαὶ πευκετίνου σιλάροιο.
ἄγχι δὲ λευκανοί τε καὶ οἳ βρέττιοι ἄνδρες ἔχουσι.

πασάλιοι ναίοντες, ὅσην λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
κεῖνο δ᾽ ἐς βορέην ζεφύρου παραφαίνετο ἄκρη.
τῇ δ᾽ ὑπὸ λοκροὶ ἔασιν ὅσοι προτέροις ἐτέεσιν
ἦλθον ἐπ᾽ αὐσονίην σφετέρησι μιχθέντες ἀνάσσαις
τῶν, καὶ νῦν γένος ἐστὶ προχοῇσιν ἅληκος.
τοὺς δὲ μεθ᾽ ἑξείης μεταπόντιοι. ἐγγύθι δ᾽ ἐστὶν
ἱμερτὸν πτολίεθρον εὐστεφάνοιο κρότωνος
ναιόμενον χαρίεντος ἐπ᾽ αἰσάρου προχοῇσιν
ἔνθά κεν αἰπὺν ἴδοιο λακινιάδος δόμον ἥρης.
ἔστι δέ τοι κἀκεῖθι διὸς μέγα χωσαμένοιο
δειλαίη σύβαρις ναέτας στενάχουσα πεσόντας
μηναμένους ὑπὲρ αἶσαν ἐπ᾽ ἀλφειοῦ γεράεσι.
καὶ μασσαπίων θοὰ φῦλα. Τάρας δ᾽ ἄλλος ἐγγύθι κεῖται,
ἥν ποτ᾽ ἀμυκλαίων ἐπολίσατο καρτερὸς ἄρης.
ἑξείης δ᾽ ἐπὶ τοῖσι καλαβρίδος ἤθεα βαίης.
φῦλά τε ἰαπύγων τετανυσμένα μέσφ᾽ ὑρίοιο
παραλίης, ὑρίου τόθι σύρεται ἀδριὰς ἅλμη
πόντον ἐς ἀγχίπορον ἀκυλήϊον. ἔνθα νένασται
ἄστυ τεγεστραίων μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
τόσσα μὲν αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν.
κεῖθεν δ᾽ εἰς αὐγὰς στρεπτὴν περισύρεται ἅλμη.
θῖνας ὑποξύουσα λιβυρνίδας, ἀμφί τ᾽ ἐρυμνὴν
ὑλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

βουλιμέων τ' ἀκταῖς. ἐπὶ δ', ἄσπετον ὁλκὸν ἄγουσα
ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἑλίσσεται ἄχρι κολώνης
οὐρέων τ' ἠλιβάτων. τὰ κεραύνια κικλήσκουσι.
κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
τύμβον, ὃν ἁρμονίης κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει·
κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν δέμας ἠλλάξαντο
ὁππότ' ἀπ' ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.
ἔνθά σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν. ἀμφὶ γὰρ αἶαν
κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται δύο πέτραι.
αἵ τ' ἄμφω συνίασι δονεύμεναι, εὖτέ τις ἀρχὴ
γίνεται ἐνναέτῃσι κυλινδομένοιο κακοῖο.
πρὸς δὲ νότον μάλα πολλὸν ὑπὲρ θρήκην ἐριβώλου
ἠπειρίην θ' ὑπὲρ αἶαν ἐρείδεται ἑλλάδος ἀρχή,
πολλὸν ἀνερχομένη διὰ τοῦ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ,
αἰγαίῃ σικελῇ τ' ἀνέμου δ' ἔτοι ἠλαχ' ἑκάστη
ἑσπέριον σικελὴ τόν τε ζέφυρον καλέουσιν.
αἰγαίη δ' εὖρον. πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὄπισθεν.
εἰδομένη πλατάνου μυουρίζοντι πετήλῳ.
ἄκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργόμενος στενὸς ἰσθμός,
πρὸς βορέην. καὶ ξυνὸν ἐφ' ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδει·
φύλλῳ δ' ἤπειρος πολυδινήτῳ περίμετρος.
κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
τῆς μὲν πρὸς ζέφυρον τριφυλλίδος ἤθεα γαίης·

ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν ἀλφειὸς ὁδεύει
σχιζόμενος προχοῇσι μεσσηνίου εὐρώταο
οἵτ' ἄμφω ἀσίηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα
ἀλλ' ὁ μὲν ἠλείων, ὁ δ' ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει
καδ δὲ μέσην νῆσον κοίλην χθόνα ναιετάουσιν
ἀρκάδες ἀπιδανῆες ὑπὸ σκοπιὴν ἐρυμάνθου,
ἔνθα μέλας, ὅθι κρᾶθις. ἵνα ῥέει ὑγρὸς ἰάων.
ἧχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι λάδων.
Ἀγχοῦ δ' ἀργείων ἄροσις καὶ γαῖα λακώνων.
ἡ μὲν ἐς ἀντολίην, ἡ δ' ἐς νότον ὀρόωσα.
δοιαὶ δ' ἴσθμια νῶτα περὶ βρομέουσι θαλάσσαι,
ἡ τ' ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον. ἡ τε πρὸς αὐγὰς
ἑλκομένη. τὴν πέρ τε σαρωνίδα κικλήσκουσι.
νέρθε γε μὴν ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς ἀττικὸν οὖδας
τοῦ διὰ θεσπεσίου φέρεται ῥόος ἰλισοῖο.
ἔνθεν καὶ βορέης ποτ' ἀνήρπασεν ὠρείθυιαν.
τῷ δ' ἐπὶ βοιωτῶν τε πέδον καὶ λοκρῶν ἄρουραι
θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι μακηδονίης τε πόληες.
ταῖς δ' ἔπι φαίνονται κορυφαὶ χιονώδεος αἵμου
θρηϊκίου. τοῦ δ' ἄντα ποτὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
δωδώνης ἤπειρος ἀπείριτος ἐκπετάνυσται.
τῆς δ' ὕπερ ἐς νότον εἰσὶ μετὰ σκοπιὴν ἀρακίνθου
ἀνδρῶν αἰτωλῶν πεδίον μέγα. τοῦ διὰ μέσσου

σύρεται ὁλκὸν ἄγων ἀχελῷος ἀργυροδίνης.
τρινακρίης ἐπὶ πόντον ἑλισσόμενος διὰ μέσσων
νήσων, ἃς καλέουσιν ἐχινίδας. ᾗσιν ὁμήρου
ἕσπεται ἄλλυδις ἄλλα κεφαλλήνων πολίεθρα.
τοῦ δ᾽ ἐπὶ φωκὶς ἄρουρα πρὸς ἀντολίην τε καὶ ἠὼ
ἑλκομένη βορέηνδε κατὰ στόμα θερμοπυλάων,
παρνησοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί. τῆς διὰ μέσσης
κηφισοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει.
τῷ παρὰ πυθῶνος θυόεν πέδον. ἧχι δράκοντος
δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός.
ὁλκὸς ἀπειρεσίην ἐπιφρίσσων φολίδεσσιν
νηῷ ἐνὶ μερτῷ. τόθι πολλάκις αὐτὸς ἀπόλλων
ἢ ἀπὸ μιλήτου, ἢ ἐκλάρου ἄρτι βεβηκὼς,
ἱσάμενος χρυσέης ἀναλύεται ὄμμα φαρέτρης.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἠλίκοι. σὺ δέ μοι διὸς ἔννεπε μοῦσα,
νήσων πασάων ἱερὸν πόρον, αἵτ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ἀνδράσι φαίνονται πεπταμέναι ἄλλυδις ἄλλαι.
ἤτοι μὲν κατὰ μέσον ὑφ᾽ ἑσπερίων στηλάων,
ἐσχατόωντα γάδειρα φαείνεται ἀνθρώποισι
νήσου ἀπ᾽ ἀμφιρύτης, ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῖο.
ἔνθαδε φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
ἁζόμενοι μεγάλοιο διὸς γόνον ἡρακλῆα.
καὶ τὴν μὲν ναετῆρες ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων

κλῃζομένην κοτίνουσαν ἐφημίξαντο γάδειρα.
νῆσοι δ' ἑξείης γυμνήσιαι. ἄγχι δ' ἔβουσος,
σαρδώ τ' εὐρυτάτη, καὶ ἐπήρατος εἰν ἁλὶ κύρνος,
ἣν ῥά τε κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν.
ὕλη δ' ἀμφιλαφής, οὔτις τόσον ὅσον ἐκείνη.
τὴν δὲ μετ' αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι,
αἰόλου ἱπποτάδαο φιλοξένου βασιλῆος,
αἰόλου, ὃς θνητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλαχε δῶρα,
κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ἱσαμένων τέ.
ἑπτὰ δέ οἱ ταί γ' εἰσὶν ἐπώνυμοι ἀνδράσι πλωταὶ
οὕνεκα μέσσον ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον.
Τρινακίη δ' ἐπὶ τῇσιν ὑπὲρ πέδον αὐσονιήων
ἐκτέταται πλευρῇσιν ἐπὶ τρισὶν ἑστηκυῖα.
ἄκραι δέ οἱ πάχυνός τε πελωρίς τε λιλύβη τε.
ἀλλ' ἤτοι λιλύβη μὲν ἔσω ῥιπὴν ζεφύροιο
εἰσανέχει. πάχυνος δὲ πρὸς αὐγάς. αὐτὰρ ἐπ' ἄρκτον
ἠνεμόεσσα πελωρὶς ἐς αὐσονίην ὁρόωσα.
τῆς, πρὸς μὲν βορέην, ὀλοὴ ναύτῃσι κέλευθος.
στεινή τε σκολιή τε καὶ ἄσχετος, ἧχι θάλασσα
συρομένη, μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν.
ἀονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδήρῳ.
πρὸς δὲ νότον λιβυκός τε πόρος καὶ σύρτιδες ἀρχαὶ
τῆς ἑτέρης. ἑτέρην δ' ἂν ἴδοις προτέρωσε περήσας

ἑσπερίην. τῆς πρόσθε δύω νησῖδες ἔασι
μῆνιξ καὶ κέρκινα λιβυσικὸν ὅρμον ἔχουσαι
ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἀδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτρίτης
εἰσελάσῃς ἐπὶ νηὸς ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν,
δήεις ἰφθίμου διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
ἔνθ᾽ ἥρως ἀφίκανε χαλεψαμένης ἀφροδίτης,
ὁππότε τριλλίστων μετεκίαθεν ἔθνος ἰβήρων,
ἧς ἀλόχου βουλῇσι κακόφρονος αἰγιαλείης.
ἑξείης δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο,
ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὁλκός·
τάς ποτε κόλχων υἷες ἐπέδραμον. εὖτ᾽ ἐμόγησαν
ἴχνια μαστεύοντες ἀλήμονος αἰητίνης.
ἑξείης δ᾽ ἐπὶ τοῖσι λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.
πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ κεραύνια νηῒ θεούσῃ
νῆσοι κεν φαίνοιντο περαιόθεν ἀμπρακιήων.
καὶ λιπαρὴ κέρκυρα φίλον πέδον ἀλκινόοιο.
τῇ δ᾽ ἐπὶ νηρικίης ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται.
νήσων τ᾽ ἀλλάων ὅσας τ᾽ ἀπὸ χαλκίδος ἕρπων
δίνῃς ἀργυρέῃς ἀχελῷος ἀμφελίσσει.
πολλαὶ δ᾽ ἀμνισοῖο βορειότεραι ὁρόωνται.
αἴγυλά τ᾽ ἠδὲ κύθηρα καλάβριά τε τρηχεῖα,
κάρπαθος αὖθ᾽ ἑτέρωθι ποτὶ νότον. ἐγγύθι δ᾽ αὐτῆς
κρήτη τιμήεσσα, διὸς μεγάλοιο τιθήνη.

πολλή τε λιπαρή τε καὶ εὔβοτος. ἧς ὕπερ ἴδη,
ἴδη καλλικόμοισιν ὑπαὶ δρυσὶ τηλεθόωσα.
καὶ τῆς τοι μέγεθος περιόσιον, ἄντα δὲ πέζης
αἰγυπτίης ῥόδος ἐστὶν ἰηλυσίων ἕδος ἀνδρῶν.
τὴν δὲ μετ' ἀντολίην τε χελιδόνιαι γεγάασι
τρεῖς νῆσοι μεγάλης παταρηΐδος ἔνδοθεν ἄκρης.
κύπρος δ' εἰς αὐγὰς παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου
κλύζετ' ἐπήρατον ἄστυ διωναίης ἀφροδίτης.
ἄγχι δὲ φοινίκης ἄραδος μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
πρόσθε δὲ σουνιάδος κορυφῆς ἐφύπερθεν ἀβάντων,
φαίνονται σαλαμίς τε καὶ αἰγίνης πτολίεθρον.
θνητὸς δ' ἔτι τις ὅδε βαθὺς πόρος αἰγαίοιο
ἐντὸς ἔχων ἑκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων.
ὅσον ἐπὶ στενωπὸν ὕδωρ ἀθαμαντίδος ἕλλης.
σηστὸς ὅπη καὶ ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο.
εὐρώπης δ' αἱ μὲν, λαιῆς ὑπὸ νεύμασι χειρὸς,
ῥῶον θ' ἑξείης· ἀσίης δ' ἐπιδέξια κεῖνται
μῆκος ἐπ' ἀρκτῴοιο τιταινόμεναι βορέαο.
εὐρώπης δ' ἤτοι μὲν ἀβαντιὰς ἔπλετο μάκρις.
σκῦρος τ' ἠνεμόεσσα καὶ αἰπεινὴ πεπάρηθος.
ἔνθεν καὶ λῆμνος κραναὸν πέδον ἡφαίστοιο.
πέπταται. ὠγυγίη τε θάσος δημήτερος ἀκτή.
ἴμβρος θρηϊκίη τε σάμος, κορυβάντιον ἄστυ.

αἳ δ' ἀσίης πρώτην αἶσαν λάχον ἀμφὶς ἐοῦσαι,
δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὔνομα κυκλάδες εἰσί.
ῥύσια δ' ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι
ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσιν
ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφωνος ἀηδών.
νῆσοι δ' ἑξείης σποράδες περιπαμφανόωσιν,
οἷον ὅτ' ἀνεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα
ὑγρὰ νέφη κραιπνοῖο βιησαμένου βορέαο.
ταῖς δ' ἐπὶ νῆσοι ἔασιν ἰωνίδες. ἔνθα δὲ καλὴ
καὶ σάμος ἱμερόεσσα πελασγίδος ἕδρανον ἥρης
καὶ χίος ἠλιβάτοιο πελιναίου ὑπὸ πέζαν
κεῖθεν αἰολίδων ἀναφαίνεται οὔρεα νήσων.
λέσβου τ' εὐρυχώροιο καὶ ἱμερτῆς τενέδοιο.
κεῖθι μέλας τε κόλπος ἐφ' ἑλλήσποντον ἵησιν
ἀφρὸν ἐρευγόμενος. βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ἰόντι
πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα προποντίδος οἶδμα θαλάσσης
ἔστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον εὐξείνοιο
ἄντα βορυσθένεος πολυώνυμος εἰν ἁλὶ νῆσος
ἡρώων λευκήν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν
οὕνεκά οἱ τὰ πὲρ ὅσσα κινώπετα λευκὰ τέτυκται
κεῖθι δ' ἀχιλλῆός τε καὶ ἡρώων φάτις ἄλλων
ψυχὰς εἱλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας.
τοῦτο δ' ἀριστήεσσι διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ

ἀντ' ἀρετῆς. ἀρετὴ γὰρ ἐπήρατομ ἔλλαχε τιμήμ.
κιμμέριομ δ' ἄρα τοι διὰ βόσπορομ εὐθὺς ἰόντι,
ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἥ ῥά τε λίμνης
ἔνδοθι δεξιτερὴ μαιώτιδος ἐστήρικται.
ἧς ἐπὶ φαναγόρη τε καὶ εὔκτιτος ἑρμώνασσα.
ἔνθά τε ναιετάουσιμ ἰωνίδος ἔκγονοι αἴης.
αἵδε μὲν ἀνθρώποισιμ ἀγακλεέες εἰμ ἁλὶ νῆσοι.
ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παρὰ ῥόομ ἐστεφάνωνται,
τάωμ δ' ἂμ περίσημομ ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι.
ὁπποτέρου δ' ἀνέμοιο παρὰ σφυρὸμ ὅξιμ ἑκάστη
ἤτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφομ ἀμφ' ἐρύθειαν.
ἄτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες αἰθιοπῆες
μακροβίωμ ἡῆες ἀμύμονες. οἵ ποθ' ἵκοντο
γηρύονος μετὰ πότμον ἀγήνορος. αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
ἱερὴμ ἣμ ἐνέπουσι κάρημ ἔμμεμ εὐρωπείης,
νήσους θ' ἑσπερίδας, ὅτι κασσιτέροιο γενέθλη
ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶμ παῖδες ἰβήρωμ.
ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παραὶ βορεήτιδας ἀκτὰς,
δισσαὶ νῆσοι ἔασι βρετανίδες ἀντία ῥήνου.
κεῖθι γὰρ ὑστατίημ ἀπερεύγεται εἰς ἅλα δίνημ
τάωμ τοι μέγεθος περιώσιομ. οὐδέ τις ἄλλη
νήσοις ἐν πάσῃσι βρετανίσιμ ἰσοφαρίζει.
ἄγχι δὲ νησιάδωμ ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες

ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν ἀμνιτάων.
ὀρνύμεναι τελέθουσι κατὰ νόμον ἱερὰ βάκχου
στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
ἐννύχιαι. παταγεῦ δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή.
οὐχ οὕτω θρήικες ἐπ' ἠιόσιν ἀψύνθοιο.
βιστονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον εἰραφιώτην.
οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ γάγγην,
ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτῃ διονύσῳ,
ὡς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.
πολλὴν δὲ προτέρωσε ταμὼν ὁδὸν ὠκεανοῖο,
νῆσον κεν θούλην εὐεργέϊ νηὶ περήσαις.
ἔνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,
ἤμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται πῦρ.
λοξοτέρη γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγγι
ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενάων
μέσφ' ἐπὶ κυανέους νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.
ἀλλ' ὁπόταν σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον ὠκεανοῖο
νηὶ τάμῃς, προτέρω δὲ πρὸς ἠώην ἅλα κάμψῃς,
χρυσείην τοι νῆσον ἄγει πόρος. ἔνθα καὶ αὐτοῦ,
ἀντολίη καθαροῖο φαείνεται ἠελίοιο.
κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης
αἶψα κεκωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο
μητέρα ταπροβάνην ἀσιηγενέων ἐλεφάντων.

ἧς ὕπερ οὐρανίοισιν ἀειρόμενος στροφάλιγξι,
δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι καρκίνος αἴθων.
αὕτη δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει, ἀμφὶ δὲ πάντη
ἤπεια θῖνες ἔχουσιν ἐρυθραίου βοτὰ πόντου
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα. τῶν δ' ὑπὲρ ἄκρης
πετρήχει νώτων περιμήκετος ὁλκὸς ἀκάνθης.
δυσμενέων τοι παῖδες ἑλισσόμενοι περὶ πόντον,
κείνοις ἀντήσειαν ἀλώμενοι. οὐ γὰρ ἐρωὴ
λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν. ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται
πολλάκι δ' αὖ καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς,
κεῖνα καταβρώξειε τεράατα. τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
ἐν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ μυρία θήκατο δαίμων.
ἔστι δέ τοι προτέρω καρμανίδος ἔκποθεν ἄκρης
ὤγυρις ἔνθα τε τύμβον ἐρυθραίου βασιλῆος.
ἐκ τῆς δ' ἂν περάσειας ἐπὶ στόμα περσίδος ἅλμης
ὁρμηθεὶς βορέηνδε. καὶ ἴκαρον εἰσαφίκοιο,
ἴκαρον εἰναλίην. ὅθι ταυροπόλοιο θεοῖο,
βωμοὶ κνισήεντες, ἀδευκέα καπνὸν ἔχουσι.
τόσσας μὲν νήσους ἐπιχεῖ ῥόος ὠκεανοῖο
εὐρυτέρας. ἕτεραι δὲ ἀπειρέσιοι γεγάασιν.
αἱ μὲν ἐπὶ προχοῇσι λιβυστίδος ἀμφιτρίτης.
αἱ δ' ἀσίης. αἱ δ' αὖ τε περὶ κλίσιν εὐρωπείης.
ἄλλαι δ' ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι. αἱ μὲν ὑπ' ἀνδρῶν

ναιόμεναι καὶ νήσων ἐπήρατον ὅρμον ἔχουσαι.
αἱ δὲ, βαθυκρήμνοί τε καὶ οὐ ναύτῃσιν ἐπῖμαι.
τῶν, οὐ ῥηΐδιόν μοι ἐνισπέμεν οὔνομα πασάων.
Σχῆμα δέ τοι ἀσίης, ξυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων,
ἠπείρων ἑτέρωθεν ἀλίγκιον εἴδεϊ κώνου
ἑλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντλίης μυχὰ πάσης
ἔνθά τε καὶ στῆλαι θηβαιγενέος διονύσου,
ἑστᾶσιν πυμάτιον παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο·
ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὔρεσιν. ἔνθά τε γάγγης
λευκὸν ὕδωρ νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει
ἀλλ' οὐκ ἂν τόσον μέγεθος πέλει ἀσίδος αἴης
οὐδ' ἐμὲν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον. ἐν γὰρ ἐκείναις
ἠπείροις, εἷς πόντος ἀπείριτος ἡγεμονεύει.
ἐν δ' ἀσίῃ πολὺς ὠκεανός. τρισσοὺς γὰρ ἑλίσσων
κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων
περσικόν, ὑρκάνιόν τε καὶ ἀρράβιον βαθυδίνην.
τοὺς δύο μὲν νοτίους. τὸν δ' ἐς βορέην ὁρόωντα,
εἰς βορέην ὁρόωντα καὶ ἐς λίβα γείτονα πόντου
εὐξείνου. τόθι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται
μέσσῃ δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὁρίζει
τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιταινόμενος πεδίοισι.
μέσσα γε μὴν πάσης ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν.
ἀρξάμενον γαίης παμφυλίδος ἄχρι καὶ ἰνδῶν.

ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον. ἄλλοτε δ' αὖτε
ἴχνεσιν ὀρθότερον. ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν
οὕνεκα ταυροφανής τε καὶ ὀξυκάρηνον ὀδεύει
οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἐκ τοῦ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὸν ῥέουσιν.
οἳ μὲν πρὸς βορέην, οἳ δ' ἐς νότον. οἳ δ' ἐπὶ ῥιπὴν
εὔρου καὶ ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴπῃ;
οὐ μὲν ἐπωνυμίην μίαν λάχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ
οὔνομ' ἔχει στροφάλιγγι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμούριον οἶκον ἔθεντο
νῦν γε μὴν ἔθνεα πάντα δ' ἵξομαι ὅσ' ἀρίδηλα
ἐνναίει. μοῦσαι δ' ἰθύτατον ἴχνος ἄγοιεν.
ἤτοι μὲν λίμνης μαιώτιδος ἄγχι νέμονται,
αὐτοὶ μαιῶταί τε καὶ ἔθνεα σαυροματάων
ἐσθλὸν ἐνυαλίου γένος ἄρεος, ἐκ γὰρ ἐκείνης
ἰφθίμου φιλότητος ἀμαζονίδων ἐγένοντο
τήν ποτε σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν
πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν ἀπόπροθι θερμώδοντος
τοὔνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
ὕλην ναιετάοντες ἀπείριτον. ἧς διὰ μέσης
συρόμενος τάναϊς μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει.
ὅς τε καὶ εὐρώπην ἀποτέμνεται ἀσίδος αἴης,
ἐς δύσιν εὐρώπην, ἐς δ' αὐγὰς ἀσίδα γαῖαν.

τοῦ δ' ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι καυκασίοισι
τηλόθι μορμύρουσιν. ὁ δὲ πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐσσυμένος, σκυθικοῖσιν ἐπιτροχάει πεδίοισι.
τοῦ δ' ἂν κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ βορέαο,
πηγετὸν ἀθρήσειας ὑπὸ κρυμμοῖο παγέντα.
σχέτλιοι, οἳ περὶ κεῖνον ἐν οἰκία χῶρον ἔχουσιν.
αἰεί σφι ψυχρή τε χιὼν κρυμμός τε δυσαής.
καὶ δέ κεν ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ
ἢ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶνται
ἠὲ καὶ ἡμιόνους ἢ ἀγραύλων γένος οἰῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοί κεν ἀπήμαντοι πελέθοιεν
ἀνέρες, οἳ κείνῃσιν ὑπὸ ῥιπῇσι μένοιεν.
ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν ὑποζεύξαντες ἀπήνας
χώρην εἰς ἑτέρην. λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις
χειμερίοις. οἵ τέ σφι κατηϋθύοντες ἀέλλῃ,
γαῖαν τε κλονέουσι καὶ οὔρεα πευκήεντα.
τόσσοι μὲν ποταμὸν τάναϊν παραναιετάουσι.
σαυρομάτας δ' ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
σινδοί, κιμμέριοί τε, καὶ οἳ πέλας εὐξείνοιο
κερκέτιοι τ' ὀρέται τε καὶ ἀληέντες ἀχαιοί.
τούς ποτ' ἀπὸ ξάνθοιο καὶ ἰδαίου σιμόεντος,
πνοιαὶ ἐνοσφίσαντο νότοιό τε καὶ ζεφύροιο.
ἑσπομένους μετὰ δῆριν ἀρκτιάδῃ βασιλῆϊ.

τοῖς δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ὁμούριον αἶαν ἔχοντες,
ἡνίοχοι ζύγιοί τε πελαγίδος ἔκγονοι αἴης.
πὰρ δὲ μυχὸν πόντοιο μετὰ χθόνα τυνδαριδάων
κόλχοι ναιετάουσι μετήλυδες αἰγύπτοιο
καυκάσου ἐγγὺς ἐόντες. ὃς ὑρκάνιον περὶ πόντον
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται. ἔνθά τε φᾶσις
κιρκαίου κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο
εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην
ἀρξάμενος τοπρῶτον ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο.
τοῦ δὲ πρὸς ἀντολίην βορέην τ' ἐπικέκλιται ἰσθμὸς
ἰσθμὸς κασπίης τε καὶ εὐξείνοιο θαλάσσης.
τῷ δ' ἔπι ναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος ἰβήρων.
οἵποτε πυρρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο
ἀνδράσιν ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες,
καὶ καμαριτάων φῦλον μέγα. τοί ποτε βάκχον
ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν,
καὶ μετὰ ληνάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσι βαλόντες,
εὐοῖ βάκχε λέγοντες. ὁ δὲ φρεσὶν εἵλατο δαίμων
κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἤθεα γαίης.
τοῖς δ' ἔπι κασπίη κυμαίνεται ἀμφιτρίτη.
ῥεῖα δέ τοι καὶ τήνδε διαγράψαιμι θάλασσαν
οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηὶ περήσας,

οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ, μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
οὐδέ μοι ἐμπορίη πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ γάγγην
ἔρχομαι. οἷά τε πολλοὶ ἐρυθραίου διὰ πόντου
ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται
οὐδὲ μὲν ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι. οὐδ' ἐρεείνω
καυκασίας κνημῖδας ἐρυθραίων ἀριηνῶν.
ἀλλά με μουσάων φορέει νόος. αἵ τε δύνανται
νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι
οὔρεα τ' ἤπειρόν τε καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄστρων.
ἀλλ' εἴη τοι σχῆμα περίδρομον ἀμφελικτὸν
πάσης κασπίης μεγάλης ἁλός. οὐκ ἂν ἐκείνην
νηὶ περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης (τὸσ
τόσος ὁ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος. ἂψ δὲ μετ' ἄρκ
ἑλκόμενος, προχοῇσιν ἐπιμίσγεται ὠκεανοῖο.
ἧ δ' ἢ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει
φύει μὲν κρύσταλλον. ἰδ' ἠερόεσσαν ἴασπιν
ἐχθρὴν ἐμπούσῃσιν καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
πάντα δέ τοι ἐρέω, ὅσα μὲν πέρι φῦλα νέμονται
ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ βορέαο.
πρῶτοι μὲν σκύθαι εἰσὶν ὅσοι κρονίης ἁλὸς ἄγχι
παρχλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα κασπίδος ἅλμης.
οὖννοι δ' ἑξείης ἐπὶ δ' αὐτοῖς κάσπιοι ἄνδρες.

ἀλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρήιοι. οἵ θ' ὑπὲρ αἶαν
τρηχεῖαν ναίουσι καδούσιοι. ἄγχι δὲ μάρδοι.
ὑρκάνιοί τ' ἄπυροί τ' ἐπὶ δὲ σφίσιν ὁλκὸν ἑλίσσει
μάρδος, δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα βάκτρων.
ἀμφοτέρων γὰρ μέσος ἐς ὑρκανίην ἅλα βάλλει.
ἀλλ' ἤτοι βάκτροι μὲν ἐπ' ἐπείροιο νέμονται
χώρην εὐρυτέρην κρημνοῖς ὑπὸ παρνησοῖο.
δερκέβιοι δ' ἑτέρωθεν ἐφ' ὕδασι κασπίοισι.
τοὺς δὲ μετ' ἀντολίηνδε πέρην κελάδοντος ἀράξεω.
μασσαγέται ναίουσι θοῶν ῥυτῆρες ὀϊστῶν,
ἀνέρες οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἑταῖρος
ἐμπελάσοι. μάλα γάρ τε κακοξενώτεροι ἄλλων
οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδή.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος. ἀλλά τ' ἵππων
αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα δαῖτα τίθενται
τοῖσι δ' ἔπι πρὸς βορέην χοράσμιοι. οἷς ἔπι γαῖα
σογδιάς. ἧς διὰ μέσσης ἑλίσσεται ἱερὸς ὦξος.
ὅς τε λιπὼν ἠμωδὸν ὄρος, μετὰ κασπίδα βάλλει
τὸν μέτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἰαξάρταο νέμονται,
τόξα σάκαι φορέοντες, ἃ μή κέ τις ἄλλος ἐλέγχοι
τοξευτής, οὐ γάρ σφιν θέμις ἀνεμώλια βάλλειν,
καὶ τόχαροι, φροῦνοί τε, καὶ ἔθνεα βαρβαρα σηρῶν
οἵ τε βόας μὲν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα

αἰόλα δ' ἐξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,
εἵματα τεύχουσι πολυδαίδαλα τιμήεντα
εἰδόμενα χροιῇ λειμωνίδος ἄνθεσι ποίης
κείνοις, οὔτι κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν
ἄλλοι δὲ σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἵ τε νέμονται
ἐσχατιὰς, περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν
χειμερίοις ἀνέμοισι κεκλιμένη ἠδὲ χαλάζαις.
τόσσοι μὲν φῶτες περὶ κάσπια κύματ' ἔασι.
φράζεο δ' ἐκ κόλχων καὶ φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη,
εὐξείνου παρὰ χεῖλος ἐπιλαδὸν ἔθνεα πόντου,
ἄγχι θρηϊκίου στόματος τόθι χαλκὶς ἄρουρα,
Βίζηρές τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων
μάκρωνες, φίλυρες, καὶ οἳ μόσσυνας ἔχουσι
δουρατέους. τῶν δ' ἄγχι πολύρηνες τιβαρηνοὶ
τοῖς δ' ἔπι καὶ χάλυβες συφελὴν καὶ ἀπηνέα γαῖαν
ναίουσι, μογεροὶ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου,
οἵ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.
τοῖσδε μετ' ἀσυρίης πρόχυσις χθονὸς ἐκπετάνυσαι
ἔνθα δ' ἀμαζονίδεσιν ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο,
λευκὸν ὕδωρ προΐησιν ἐνυάλιος θερμώδων.
ὅς ποτ' ἀλωομένην ἀσωπίδα δέκτο σινώπην,
καί μιν ἀκηχεμένην, σφετέρη παρενάσσατο χώρῃ

ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν, ὁ γὰρ φιλότητος ἐραννῆς
ἰσχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν οὐκ ἐθέλουσαν.
ἐκ τῆς καὶ πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
κείνου δ' ἂν ποταμοῖο παρὰ κρυμώδεας ὄχθας
τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
χειμερίην. δρύες δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν.
ἶρις δ' ἑξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
τῷ δ' ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ ἅλυος παταμοῖο,
ἑλκόμεναι βορέην δ' ἐκ καραμβίδος ἐγγύθι ἄκρης,
ἀρξάμεναι τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο.
παφλαγόνες δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι νέμονται
καὶ μαριανδυνῶν ἱερὸν γένος. ἔνθ' ἐνέπουσιν
οὐδαίου κρονίδαο μέγαν κύνα χαλκεόφωνον,
χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος ἡρακλῆος,
δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν
τὸν μὲν δέξατο γαῖα καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν
ἄγχι δὲ βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
ῥήβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον,
ῥήβας ὃς πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
ῥήβας οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
τόσσοι μὲν πόντοιο περικτίται ἄνδρες ἔασι.
κεῖνα δέ τις κεῖθι προλελεγμένα φῦλα πελέσθω
νῦν δ' αὖ παραλίης ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,

ὅς ῥά τε πρὸς νότον εἶσιν ἐφ' ἑλλήσποντον ὀλισθών.
καὶ ποτὶ μηκίστην νότιον ῥόον αἰγαίοιο.
μέσφ' αὐτῆς συρίης τε καὶ ἀρραβίης ἐρατεινῆς.
χαλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσι
οὖδας ἐς ἀντιπέρην βυζάντιον εἰσορόωντες.
βέβρυκες ἐπὶ τοῖσι καὶ οὔρεα μυσίδος αἴης.
ἧχι περιμερόεντα κίος προΐησι ῥέεθρα.
τοῦ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ὕλαν ἀπενόσφισε νύμφη
ὀτρηρὸν θεράποντα πελωρίου ἡρακλῆος.
ἔνθεν εἰς ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγκὼν
βαιοτέρης φρυγίης. ἑτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖται
εὐρυτέρη γεγαυῖα παρ' ὕδασι σαγγαρίοιο.
ἀλλ' ἤτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην πετάνυσαι,
ἱππόβοτος λιπαρή τε. πρὸς δ' ἑσπερίης δ' ἀν' Ἴδοιο
τὴν ἑτέρην, ἣ κεῖται ὑπὸ ζαθέας πόδας ἴδης,
ἴλιον ἠνεμόεσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα.
ἴλιον ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων.
ἴλιον, ἣν ἐπόλισε ποσειδάων καὶ ἀπόλλων,
ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν ἀθηναίη τε καὶ ἥρη,
ξάνθῳ ἐπ' εὐρὺ ῥέοντι καὶ ἰδαίῳ σιμόεντι.
τὴν δὲ μετ' αἰολίδος παραπέπταται ἤθεα γαίης
αἰγαίου παρὰ χεῖλος ὑπὲρ μέγαν ἑλλήσποντον
τῆς δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ἀγαυῶν παῖδες ἰώνων.

ἀγχίαλοι γεγαότες ἐπὶ χθονὸς, ἧς διὰ μέσσης
μαίανδρος λιταρῇσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίναις
μιλήτου τέ μεσηγὺ καὶ εὐρυχώροιο πριήνης,
τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο
παραλίην ἔφεσον μεγάλην πόλιν ἰοχεαίρης.
ἔνθα θεῇ ποτὲ νηὸν ἀμαζονίδες τετύκοντο,
πρέμνῳ ἐνὶ πτελέης, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα.
μηονίη δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται
τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι. τόθεν πακτωλὸς ὁδεύων
χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρίζει.
τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσι καθήμενος εἴαρος ὥρε
κύκνων εἰσαΐοις λιγυρὴν ὄπα. τοί τε καθ' ὕλην
ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ἐπὶ ποίης.
πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ὑπ' ἀσίδι τηλεθάωσιν
ἔξοχα δ' ἀμπέδιον μαιάνδριον. ἔνθα καΰστρου
ἥσυχα καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
οὐ μὴν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσεαι, αἳ περὶ κεῖνο
θεῖος ἕδος χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἅμμα βαλοῦσαι
ὀρχεῦνται, θνητὸν ἐλισσόμεναι περὶ κύκλον
εὖτε διωνύσοιο χοροστασίας τελέουσι.
σὺν καὶ παρθενικαὶ νεοθηλέες οἷά τε νεβροὶ
σκαίρουσιν τῇσιν περὶ σμαραγεῦντες ἀῆται
ἱμερτοὺς δονέουσιν ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνας.

ἀλλὰ τὰ μὲν λυδοῖσι μετ᾽ ἀνθρώποισι μέλονται.
πρὸς δ᾽ ἅλα κεκλιμένοι λύκιοι χθόνα ναιετάουσι
ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋρρείτου ποταμοῖο.
ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται οὔρεα ταύρου,
παμφυλίων καὶ μέχρι, κράγον δέ ἑ φημίζουσι.
κεῖθι δ᾽ ἂρ ἀθρήσειας ὑπεὶρ ἅλιον πτολίεθρον
ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον εὐρυμέδοντος.
ἔνθα συοκτονίῃσι διωναίην ἱλάονται.
ἄλλαι δ᾽ ἑξείης παμφυλίδες εἰσὶ πόληες,
κώρυκος, πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα φάσηλις.
τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην μεσάτην χθόνα ναιετάουσιν
ἴδριες ὧν πολέμοισι λυκάονες ἀγκυλότοξοι.
τοῖς δ᾽ ἔπι πισιδέων λιπαρὸν πέδον ἧχι πόληες
τερμησός, λύρβη τε, καὶ ἣν ἐπολίσσατο λαὸς
πρίν ποτ᾽ ἀμυκλαίων ὁμώνυμος ὧν χθονὶ σέλγη.
κεῖθεν δ᾽ εἰς αὐγὰς σκολιὸν περιτέμνεται οἶμον
πολλὸν ἔσω βεβαῶτα περίδρομος ἀμφιτρίτη
γείτων εὐξείνοιο πολυκλύστοιο θαλάσσης.
κεῖνός τοι κιλίκων περισύρεται ἔθνεα κόλπος
μακρὸς ἐπ᾽ ἀντολίην, ἀσίης δὲ στεινάκα λεῦσι.
καὶ τῶν μὲν πολέων ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ
τηλόθεν ἐρχομένων, πυράμοιό τε καὶ πινάροιο
κύδνου δὲ σκολιοῖο μέσην διὰ ταρσὸν ἰόντος

ταρσὸν ἐϋκτιμένην. ὅθι δή ποτε πήγασος ἵππος
ταρσὸν ἀφεὶς χώρω, λίπεν οὔνομα τῆμος ἀφ' ἵππου
ἐς διὸς ἱέμενος πέσεν ἥρως βελλεροφόντης
κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ ἀλήϊον, οὗ κατὰ νῶτα
ἀνθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκεν.
πολλαὶ δ' ἑξείης κιλίκων γεγάασι πόληες,
λυρνησσὸς, μαλλός τε, καὶ ἀγχιάλεια, σόλοι τε.
αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ. αἱ δ' αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
τῆς δ' ἔπι κομμαγενῶν ἔδος, συρίης τε πόληες,
θινὸς ἐπὶ στρεπτῆς περιμήκεος, ἀμφὶ γὰρ ὁλκὸς
ἐς δύσιν ἔστραπται πολιῆς ἁλὸς ἄχρι κολώνης,
οὔρεος ἀγχιάλοιο βαθυκρήμνου κασίοιο.
ῥηϊδίως δ' ἄν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι,
γαιάων ἀσίης. ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω.
μηδ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων
εἰ γὰρ δὴ σάφα τήνδε καταφράσσαιο κέλευθον,
ἦ τάχα κεν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις,
καὶ ποταμοὺς, πολίων τε θέσιν, καὶ γαῖαν ἑκάστην
σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσι τετύχθω
πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
οἶσθα μὲν ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας
πᾶσαν ἕως ἰνδῶν ἀσίην ὄρος ἄνδιχα τέμνειν.
κεῖνό τοι ἐν πλευροῖσι βορειότερον τελέοιτο.

νεῖλος δ' ἑσπέριον πλευρὸν πέλει, αὐτὰρ ἑῷον
ἰνδικὸς ὠκεανός, νότιον δ' ἁλὸς, οἴδματ' ἐρυθρῆς.
φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐγὰς ἵξομαι ἤδη,
ἀρξάμενος συρίηθεν ὅθεν λίπον· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
μύθου ἅτε ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
ἀλλ' ἤτοι συρίη μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐγγύθεν ἕρπει,
ἐς νότον ἀντολίην τε πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα,
ἣν κοίλην ἐνέπουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
μέσσην καὶ χθαμαλὴν ὀρέων δύο πρῶνες ἔχουσιν
ἑσπερίου κασίοιο καὶ ἠώου λιβάνοιο.
καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν
οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς·
οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ, τοί περ σύριοι καλέονται.
οἱ δ' ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωνυμίην φοίνικες
τῶν δ' ἀνδρῶν γενεῆς, οἱ ἐρυθραῖοι γεγάασιν.
οἳ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,
πρῶτοι δ' ἐμπορίης ἁλιδινέος ἐμνήσαντο.
καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρων πόρον ἐφράσαντο.
οἵ τ' ἰόπην καὶ γάζαν ἐλαΐδα τ' ἐνναίουσι,
καὶ τύρον ὠγυγίην, βηρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννήν,
βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ σιδῶνα ἀνθεμόεσσαν,
ναιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι βοστρηνοῖο,
καὶ τρίπολιν λιπαρήν, ὀρθωσίδα τε, μάραθόν τε

λαοδίκην. ἣ κεῖται ἐπὶ ἠόνεσι θαλάσσης.
καὶ προσεδήϊα ἔργα καὶ ἱερὰ τέμπεα δάφνης.
ἦχι περ ἀντιόχοιο ἐπώνυμος ἀντιόχεια
αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν ἀπαμαίας πτολίεθρον
τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς ἰρόντης
ἄσπετος. ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὁρίζων.
πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὔβοτος ἔπλετο χώρη
μῆλά τε φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν
τῆς δ' ἂν ἴδοις ποτέρω νοτιώτερον οἶμον ὁδεύειν
ἀρραβικοῦ κόλπου μύχατον πόρον ὅς τε μεσηγὺ
εἰλεῖται συρίης τε καὶ ἀρραβίης ἐρατεινῆς.
τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος ἄγχι σελαινῆς
κεῖθεν δ' ὀλβίστων ἀράβων περικέκλιται αἶα
πολλὸν ἀνερχομένη διασῆ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ.
περσίδι τ' ἀραβίῃ τ'. ἄνεμον δέ τοι ἔλαχ' ἑκάστη.
ἀρραβίη ζέφυρον. περσὶς δ' εὔροιο κελεύθους.
πέζα δὲ οἱ νοτίη τετραμμένη ἀντολίηνδε,
κλύζετ' ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο,
καὶ γάρ τοι θέσιας μυθήσομαι. ἔξοχα γάρ μιν
πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.
ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλαχ' ἐκείνη.
αἰεὶ κηόεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὄδωδεν,
ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ εὐόδμου καλάμοιο,

καὶ θεσπεσίοιο πεπαινομένου λιβάνοιο
ἠδὲ κασίης. ἐπεὶ γὰρ ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
Ζεὺς αὐτὸν διόνυσον ἐϋῤῥαφέος παρὰ μηροῦ.
τῷ καὶ γειναμένῳ κηώδεα γείνατο πάντα.
μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
ἐννομῶ. αὐτόματοι δὲ κατέῤῥεον ὕδασι λίμναι.
ὄρνιθες δ' ἑτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων,
ἦλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κιναμώμων,
αὐτὰρ ὁ μὲν νεβρίδας ἐπωμαδίας ἐτάνυσε.
κισσῷ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας.
ἀκροχάλιξ δ' οἴνῳ πλεκτοὺς δ' ἀνεσείσατο θύρσους
μειδιόων, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν, λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι.
οὔρεα δὲ χρυσῷ. ποταμοὶ δ' ἑτέρωθι θυηλαῖς.
αὐτοὶ δ' ἐνναέται, μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι.
χρυσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
ἀλλ' ἤτοι πρῶτον μὲν ὑπὲρ κλιτὺν λιβάνοιο
ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην ναβαταῖοι.
ἄγχι δὲ χαβλάσιοί τε καὶ ἀγρέες. οἳ ἐπὶ γαῖα
χατραμὶς ἐνναίει, κατεναντία περσίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐρυθραίης πλευρὸν ναίουσι θαλάσσης,
μινναῖοί τε σάβαι τε, καὶ ἀγχίγυοι κλεταβηνοὶ
τόσσα μὲν ἀῤῥαβίην περιώσια φῦλα νέμονται·

ἄλλα δ' ἔτοι καὶ πλεῖστα. περὶ πρὸ γάρ ἐστι μεγίστη
τῆς δὲ πρὸς ἀντιπεραίαν ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
λυπρὸν ὀρεσκόων παραφαίνεται οὖδας ἐρεμβῶν
οἳ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσσιν ἔθεντο
γυμνοί, καὶ κτεάνων ἐπιδευέες. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
εἴδει θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς
αὕτως δ' οἷά τε θῆρες ἀλώμενοι ἄλγε' ἔχουσιν.
οὐχ ὡς ἁβροβίων ἀράβων γένος. οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήκατο δαίμων
Αὐτὰρ ὑπὲρ λιβάνοιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
τῆς ἑτέρης συρίης δολιχὴ μηκύνεται αἶα.
ἑλκομένη καὶ μέχρι ἁλικλύστοιο σινώπης.
τῆς δ' ἤτοι μέσσης μὲν ἐπ' ἠπείροιο βαθείης
καππαδόκαι ναίουσι δαήμονες ἱπποσυνάων
ἀσσύριοι δ' ἁλὸς ἄγχι παρὰ στόμα θερμώδοντος
τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ὀρέων ἄπο παιπαλοέντων
φαίνεται τ' ἀπειρεσίου ποταμοῦ ῥόος εὐφρήταο.
ὅς δή τοι πρῶτον μὲν ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο
μακρὸς ἐπὶ νότον εἶσι. πάλιν δ' ἀγκῶνας ἑλίξας
ἄντην ἠελίοιο μέσην βαβυλῶνα περήσας
περσίδος ἐς ἁλὸς οἶδμα, θοὸς ἀπερεύγεται ἄχνην
ὑστατίης προχοῇσι τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
τόν δὲ μετ' εἰς αὐγὰς ποταμὸς ὤκιστος ἀπάντων

τίγρις ἐϋρρείτης φέρεται ῥόον ἶσον ἐλαύνων.
τόσον ἄνευθεν ἰών, ὅσον ἕβδομον ἦμαρ ὁδεύσας
ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης,
ἔστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη
οὔνομα θωνῖτις. ἧς ἕλκεται ἐς μυχὰ τίγρις.
δύνων πολλὸν ἔνερθεν. πάλιν δ᾽ ἐξαῦτις ἀναχὼν
ὀξύτερον προΐησι κάτω ῥόον, οὐκ ἂν ἐκείνου
ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
ὅσση δ᾽ εὐφρήτου τε τίγριος ἔνδοθι γαῖα,
τὴν δὲ περικτίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν
οὐ μέν τοι κείνης γε νομὰς ὠνόσσατο βούτης
οὐδ᾽ ὅς τις σύριγγι κερώνυχα πάντα γεραίρων,
μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται. οὐδὲ μὲν ὕλην
παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσατο καρπῶν
τοίη ἐπὶ κείνης αἴας ἄροσις πέλει. ἐν μὲν ἀέξειν
ποίην, ἐν δὲ νομοὺς εὐανθέας. ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
φύτλην. καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην
τῆς μὲν πρὸς βορέην, λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
ἀνέρες ἀρμένιοί τε καὶ ἀγχέμαχοι ματιηνοὶ
οὔρεσι κεκλιμένοι ποταμοῦ πρόπαρ εὐφρήταο
πίονες, ἀφνειοί τε, καὶ ἄρεος εὖ δεδαῶτες.
πρὸς δὲ νότον βαβυλὼν ἱερὴ πόλις, ἥν ῥά τε πᾶσαν
τείχεσιν ἀῤῥαγέεσσι σεμίραμις ἐστεφάνωσεν.

αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλει μέγαν δόμον εἵσατο βήλῳ
χρυσῷ τ' ἠδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
καὶ τῆς τοι πεδίον περιώσιον, ἔνθά τε πολλοὶ
ἀκρόκομοι φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι.
ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο.
ὑγρῆς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον. ἣ περὶ χῶρον
φύεται ἐν προβολῇς ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
αὐτὰρ ὑπὲρ βαβυλῶνος ἐπὶ πνοιὴν βορέαο,
κισσοὶ μεσαβάται χαλωνῖται τε νέμονται.
ἀλλ' ὁπότ' ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς
εἰς αὐγάς, τότ' ἔπειτα μηδικὰ τέμπεα δήεις.
τῶν μὲν, πρὸς βορέην ἐριθηλέα γῆν ἔχουσι
γηροί τε μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες ἀτροπατηνοί.
πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα μήδων
κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαότες
αἰήταο θυγατρὸς ἀμύμονος ἡρωΐνης.
εὖτε γὰρ ἀκταίοιο παρὰ ῥόον ἰλισσοῖο
φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ πανδιονίδαο.
αὐδ' οἱ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν. ἐς δὲ βαθεῖαν
πλαζομένη κατὰ φῶτας ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν
οὐ μὲν ἑκὰς κόλχων. κόλχων δὲ γαῖαν ἱκέσθαι
οὔ οἱ ἔην. μῆνιν γὰρ ἑοῦ δειδίσσετο πατρός.
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι

χώρην ναιετάοντες ἀπείριτον. οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
πέτρας. αἳ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην.
οἱ δ'. ἑκὰς ἐν λασίῃσι νενασμένοι εἱαμενῇσι
πώεα καλὰ νέμοντες. ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς.
τόσσον ἐπ' ἀντολίην τετραμμένοι ἄγχι πυλάων
κασπιάδων. αἵ τ' εἰσὶ βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας
κληΐδες γαίης ἀσιήτιδος ἧχι κέλευθος
ἐκτέταται ἐς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν.
ἡ μὲν ἐς ὑρκανίους. ἡ δ' οὔρεα περσίδος αἴης.
ἄλλοι. ἤτοι πυλάων μὲν ὑπαὶ πόδα κασπιάδων,
πάρθοι ναιετάουσιν ἀρήϊοι ἀγκυλότοξοι,
παντοίου πολέμοιο δαήμονες. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
αὔλακ' ἐπιθύνουσι διαχίζοντες ἀρούρας
οὐδ' ἔμεν εὐνήεσσιν ἅλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς.
οὐ δὲ νομῷ φέρβουσι βοῶν γένος. ἐκ δὲ γενέθλης
νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἱπποσύνῃσι μέλονται.
αἰεὶ δ' ἠχήεσσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων
ἢ βελέων. πάντῃ δ' ἔτ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
θυνόντων. οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι
πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἱδρῶτι παλῦναι
φέρβονται δ' ἄγρῃσι δορικτήτου βιότοιο.
ἀλλ' ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαιμακέτους περ ἐόντας
αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήϋνεν ἀκωκή.

εἰ δέ σε καὶ πέρσας ἰδέειν γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ,
εὐφραδέως ἄν σοι καὶ τῶν γένος αὐδήσαιμι.
καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν, ὀρέων τε κελεύθους.
μοῦνοι γάρ τ᾽ ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι
μοῦνοι δ᾽ ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο
ὁππότε μηονίην καὶ σάρδιας ἐξαλάπαξαν.
χρύσεα τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροῒ τεύχεα φωτῶν
χρύσεα δ᾽ αὖθ᾽ ἵπποισιν ἐπὶ στομάτεσσι χαλινά.
χρυσῷ δ᾽ ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα.
τόσος γὰρ σφὶν ὄλβος ἀπείριτος. ἀλλάτοι εἴη
περσὶς ὅλη μεγάλοισι περίδρομος οὔρεσι γαῖα
κασπιάδων πυλάων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα,
ἑλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
τριχθὰ δέ μιν ναίουσι διασταδόν. οἱ μὲν ὑπ᾽ ἄρκτους
τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι μήδων.
οἱ δὲ, μεσήπειροι, οἵδ᾽ ἐς νότον ἄχρι θαλάσσης
πρῶτα σάβαι, μετὰ τοὺς δὲ πασαργάδαι. ἄγχι δ᾽
ἄλλοι θ᾽ οἳ ναίουσι διάνδιχα περσίδα γαῖαν. (Ταοκοί
καὶ τὴν μὲν, πολέες ποταμοὶ περιπιαίνουσι
τῇ καὶ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι προχοῇσι,
χωρὶς μὲν κόρος ἐστὶ μέγας χωρὶς δὲ χόασπις
ἕλκων ἰνδὸν ὕδωρ παρὰ περσείων χθόνα σούσων,
τοῦ δ᾽ ἂν ἐπὶ πλευρῇσιν ἴδοις εὐωπὸν ἀχάτην

κείμενον οἷα κύλινδρος ἐπὶ χθονός. ὃν ῥά τ' ἀπὸ πε
χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι (ἑξῆς
αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
καρποὶ, τηλεθάουσιν ἐπίτριμοι ἀλλήλοισι,
φράζεο δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον ἀσίδος αἴης
ἐγγύθι γάρ τοι πεῖρα τελείεται ἠπείροιο
ἤτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ περσικὸν ὠκεανοῖο,
καρμανοὶ ναίουσιν ὑπ' ἠελίῳ ἀνιόντι.
περσίδος οὐκ ἀπάνευθε διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες
οἱ μὲν ὑπειράλιοι. οἱ δ' ἔνδοθεν ἠπειρῶται,
τῶν δὲ, πρὸς ἀντολίην γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα
γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος, οἷσι πρὸς αὐγὰς
ἰνδὸν πὰρ ποταμὸν νότιοι σκύθαι ἐνναίουσιν.
ὅς ῥά τ' ἐρυθραίης κατεναντίον εἶσι θαλάσσης
λαυρότατος ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων
ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ καυκάσου ἠνεμόεντος
δισσὰ δέ οἱ στόματ' ἐστί. μέσην δ' ἐπιδέδρομε νῆσον
νῆσον τὴν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι παταλήνην.
κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμνεται ἔθνεα φωτῶν
ἤτοι μὲν δύνοντος ἐπὶ κλίσιν ἠελίοιο.
ὠρείτας τ' ἄραβάς τε, λινοχλαίνας τ' ἀραχώτας
σατραΐδας θ', ὅσσους τε παρὰ πτυχὶ παρνησοῖο
ξυνοῦ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην ἀριηνούς.

δὺ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον. ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
ψάμμῳ πεπληθυῖαν τ' ἠδ' ῥώπεσι δασεῖαν.
ἀλλ' ἔμπης ζωοῖσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι.
ἄλλον γάρ σφισιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει.
πάντη γὰρ λίθος ἐστὶν ἐρυθροῦ κουραλίοιο.
πάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
χρυσείης κυανῆς τε καλὴν πλάκα, σαπφείροιο
τοὺς ἀποτεμνόμενοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
πρὸς δ' αὐγὰς Ἰνδῶν ἐρατὴ πέπταται αἶα
πασάων πυμάτη, παρὰ χείλεσιν ὠκεανοῖο
ἥν ποτ' ἀνερχόμενος μακάροιν ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδράσιν
ἠέλιος πρώτῃσιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσι
τῶν γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χρόα κυανέουσι
θεσπέσιον λιπόωντες. ἐεδομένας δ' ὑακίνθῳ
πιοτάτας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.
τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην.
ψάμμον εὐγνάμπτῃσι λαχαίνοντες μακέλῃσιν.
οἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι λινεργέας. οἱ δ' ἐλεφάντων
ἀργυφέους πριόθεντας ὑποξύουσιν ὀδόντας.
ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῇσιν ἀναύρων
ἢ που βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἢ ἀδάμαντα
μαρμαίροντα. ἢ χλωρὰν δ' αὐγάζουσαν ἴασπιν
ἢ καὶ γλαυκιόωντα λίθον καθαροῖο τοπάζου

καὶ γλυκερὴν ἀμέργουσαν ὑπηρέμα πορφυρέουσαν
παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει,
ἀενάοις ποταμοῖς κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις.
ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται. ἄλλοθι δ' αὖτε
ὕλαν τηλεθόωσιν ἐρυθραίου καλάμοιο.
φράζεο δ' ὥς τοι σχῆμα καὶ ὡς ποταμοὺς ἐνέποιμι
οὔρεά τ' ἠνεμόεντα καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης,
ἤτοι μὲν πισύρεσιν ἐπὶ πλευρῆσιν ἄρηρεν
πάσῃσι λοξῇσιν ἀλιγκίη εἴδεϊ ῥόμβου.
ἀλλά τοι ἑσπερίοις μὲν ὁμούριος ὕδασιν ἰνδὸς
γαῖαν ἀποτμήγει νότιον δ' ἁλὸς οἶδμα τ' ἐρυθρῆς
γάγγης δ' εἰς αὐγάς. ὁ δὲ καύκασος ἐς πόλον ἄρκτου
καὶ τὴν μὲν πολοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν.
οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι. ἀλλὰ διαμφὶς
κεκριμένοι. ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας ἰνδοῦ
δαρδανέες. τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων ἀκεσίνην
σύρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσιν ὑδάσπης.
τοῖς δ' ἔπι καὶ κώφης τρίτος ἕσπεται ἀργυροδίνης
τῶν δὲ μέσοι ναίουσι σάβαι καὶ τόξιλοι ἄνδρες
σκόθροι δ' ἑξείης. ἐπὶ δ' ἕσπεται ἄγρια φῦλα
πευκαλέων. μετὰ τοὺς δὲ, διωνύσου θεράποντες
γαργαρίδαι ναίουσιν· ὅθι χρυσοῖο γενέθλην.

δ' αὖ Δαλέην ὕπανίς τε φέρει θεῖός τε μέγαρσος
λαβρότατοι ποταμῶν. ἀπὸ δ' οὔρεος ἠμωδοῖο.
ὀρνύμενοι προῤῥέουσιν ἐπὶ γαγγῆτιδα χώραν.
πρὸς νότον ἑλκόμενοι περὶ τέρματα κωλίδος αἴης.
ἥδ' ἤτοι προὐνένευκεν ἐπ' ὠκεανὸν βαθυδίνην
ἠλίβατος ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσι,
τοὔνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείουσιν ἄορνιν.
ἔστι δέ τίς γε θυητὸς ἐϋῤῥείτην παρὰ γάγγην
χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερός. ὁππότε βάκχος
θυμαίνων ἐπάτησεν. ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἄβραὶ
ληνάων νεβρίδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον
θύρσοι μαιμώωντο καὶ ἐς σπείρημα δρακόντων.
ζωστῆρες θ' ἕλικές τε πολυγνάμπτοιο ἑλίνου.
ἦμος ὅτ' ἀφραδίῃσι θεοῦ ἀτίησαν ἑορτὴν,
τοὔνεκα νυσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλευθον.
κόσμον δ' ἑσήσαντο σὺν ἤασιν ὄργια πάντα.
αὐτὸς δ' ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν ἰνδῶν
ἠμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο. τῶν ὑπὸ πέζαν
ἕλκεται ἠῴοιο μέγας ῥόος ὠκεανοῖο.
ἔνθα δύο στήλας ἐρείσας περὶ τέρματα γαίης
καγχαλόων μετὰ χεῦμα κατήλυθεν ἰσμηνοῖο.
τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν
ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται

μυρίοι. οὓς οὐκ ἄντις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
θνητὸς ἐών. μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται
αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο.
καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης.
αὐτοὶ δ᾽ ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο.
ἄστρα διακρίναντες. ἐκληρώσαντο δ᾽ ἑκάστῳ
μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.
τῷ ῥα καὶ ἀλλοίην ῥυσμοῦ φύσιν εἴλαχ᾽ ἑκάστη.
ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται.
ἡ δὲ, κελαινοτέρη. ἡ δ᾽ ἀμφοτέρων λάχε μορφὴν
ἄλλη δ᾽ ἀσυρίης ἐναλιγκίη ἄνθεσι μίλτου.
ἄλλαι δ᾽ ἀλλοῖαι, τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο ζεύς.
οὕτω δ᾽ ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται.
ὑμεῖς δ᾽ ἤπειροί τε καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι,
ὕδατά τ᾽ ὠκεανοῖο, καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου,
καὶ ποταμοὶ, κρῆναί τε, καὶ οὔρεα βησσήεντα.
ἤδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης
ἤδη δ᾽ ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλά μοι ὕμνων
αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

Τέλος τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως.

DIONYSII AFRI ORBIS

Ambitus Rhemnio Fannio grammatico interprete.

NAturæ genitor quæ mundũ cõ=
tinet omnem,
Annue rex cœli, poſitum tellu=
irs & undæ,
In quas imperium mortalibus
ipſe dediſti,
Materiæ tantæ me promere carmine digno.
INcipiens terræ tractus, pontiq́; meatus
Et fluuios canere, atq; urbes populosq́; per orbem
Diſcretos, late refluum memorare parabo
Oceanum, tellus quo cingitur æquore tota,
Inſula ceu ſeſe diffundens littore uaſto,
Non tamen aſſiduo, teres undiq; margine circum
Clauditur hæc bifido, ſed brachia littore pandens
Arctatur rapidos curſus ad ſolis utrinq;,
Aſsimilis fundæ, ſed quamuis corpore toto
Vna ſit hæc, homines treis dicunt eſſe diremptas,
Et primam Libyen, poſt Europen, Aſiamq́;,
Sed Libyam Europæ diſcernit finibus amplis
Linea, quam obliquant Gades atq; hoſtia Nili,
Quâ Boreæ excurrit Memphitis terra ſub axes,
Atq; locum nouit Spartano fama Canopo.
Sed terras Aquilo quâ frigore damnat iniquo

Europen Aſiæ Tanaïs diſiungit ab oris
Sauromatas linquens, Scythiam qui gurgite uaſto
Præſtringit, precepsq; ruit Mæotida poſcens
At medius finis iam iam decliuis ad Auſtrum eſt
Quas Helleſponti fauces dixere priores.
Sed magis Auſtralis ſunt terminus hoſtia Nili
Per mare ſic fluuiosq; patens diſcernitur orbis.
Aſt alij terris malunt diſcernere terras
Finibus aſt Aſiæ latus arctum, lingua ſupernis
Caſpia, quam mediam faciunt, atq; æquore ponti
Euxini locus hic diſcrimen dicitur eſſe
Europæ atq; Aſiæ diſiungens ruribus arua.
Aſt alius finis longiſſimus exit in Auſtros,
Qui ſecat Aegypti terras, æquorq; Sabæum.
Separat hic Libyen Aſiæ confinia rumpens
Talia mortales perhibent diſcrimina terræ.
Circuit Oceani gurges tamen undiq; uaſtus,
Qui quamuis unus ſit, plurima nomina ſumit,
Finibus Heſperijs Atlanticus ille uocatur
At Boreæ quâ gens feruens Arimaſpa ſub armis
Dicitur ille piger nec non Saturnius idem.
Mortuus aſt alijs, minimo quod lumine ſolis
Perfruitur, tarde radios nam ſuſcipit ortus.
Nubibus & craſſis premitur, nimbisq; grauatur.
Vnde autem primo conſcendit lumine Titan
Eoumq; uocant, atq; Indum nomine pontum.
Sed quâ deuexus calidum polus excipit Auſtrum,

Aethiopumq; ſimul pelagus, Rubrumq; uocatur,
Quâ deſerta patet tellus ardore peruſta.
Circuit Oceanus ſic totum maximus orbem
Nominibus uarijs celebratus, & æquore tanto
Hinc atq; inde ſinus penetrabilis efficit ille
Exiguos multos dirimens mare, quatuor amplos
Perſecat Heſperium primus qui porgitur undis,
Pamphiliumq; latus Libyæ portendit ab oris
Hic minor eſt reliquis maior quem Caſpia tellus
Suſcipit intrantem uaſtis Aquilonis ab undis
Nomine Saturni, quod Tethys poſſidet æquor
Caſpius iſte ſinus ſimul Hyrcanusq; uocatur.
At duo qui ueniunt Auſtralis ab æquore ponti,
Hic ſupra currens mare Perſidis efficit altum
E regione ſitus, quâ Caſpia uoluitur unda.
Fluctuat aſt alter, Panchæaq; littora pulſat
Euxini contra pelagus protentus in Auſtros
Hoſce ſinus perhibens, quos Tethyos efficit unda
Maiores nam ſunt alij, multique minores.
NVnc maris Heſperij luſtrabo carmine tractus
Flexibus in uarijs quo frangitur æquore pontus
Aſtringens pelago terras circunfluus illis
Montibus, & radens ſuppoſtas urbibus oras.
Adſis o numen ſtudiorum præſul & artis
Ordine principium capiens Atlantis ab unda
Herculeo celebrant quam metæ munere Gades,
Cæliferasq; tenet ſtans altas monte columnas.

Eſt primus uaſtis qui pontus Hibericus undis
Diuidit Europen Libya communis utriq;,
» Hinc atq; hinc Stelæ ſunt, ambæ littora cernunt,
Hæc Libyes, hæc Europes aduerſa tuendo.
Gallicus hunc gurges qui Celtica littora pulſat,
Excipit, hunc ſequitur Lyguru̅ cognomine dictus
Quâ domini rerum terris creuere Latinis,
Ad petram Leucen Aquilonis ab axe reductus
Quæ freta Sicaniæ concludit littore curuo
Inſula ſed Cyrnos proprijs pulſatur ab undis
» Intra Sardoum pelagus Celtumq; refuſis,
Inde ſalis tumidus Tyrrheni uoluitur æſtus.
» Ad partes uergens Auſtrales, excipit illum
Sicaniæ gurges ſolis deflexus ad ortus,
Qui procul effuſus Pachyni tenditur oris
Ad Creten, ſummam quâ prominet æquore rupe̅,
Quâ Gortyna pote̅s medijs quâ Phæſtos in aruis
Arietis hanc rupem ſimulantem uertice frontem
» Pro merito Graij κριοῦ dixere μέτωπον.
Hoc mare Gargani concludit Iapygis ora.
Illinc incipiens extenditur Adria uaſtus
Ad boream penetrans pelago, ſolemq; cadentem.
Ionius pariter ſinus hic perhibetur ab orbe.
Diuidit & geminas diuerſis partibus oras,
Quas tamen extremas co̅iungit terminus unus.
Ad dextram partem protenditur Illyris alma,
Poſt hanc Dalmatiæ populorum Martia tellus.

Ad leuam Auſoniæ porrectus continet Iſthmos.
Quem tria circundant maria undiq; littore curuo
Tyrrhenum, Siculum, nec non ſimul Adria uaſtus.
Finibus at proprijs exceptant ſingula uentos,
Tyrrhenũ zephyro, Siculum ſed tunditur Auſtro,
Adria ſuccurrens Aeoo frangitur Euro,
Aſt poſt Sicaniam tractu diffunditur alto
Ad Syrtim pelagus Libycis quæ cingitur oris,
Maiorem poſtquam minor excipit, æquora longe,
Atq; ſinu gemino reſonantia littora pulſant,
Finibus à Siculis Cretæum tenditur æquor,
Ad ſolis ueniens ortus Salmonida poſcens,
Dicitur Eous qui Cretæ terminus eſſe.
Poſt hanc eſt geminum mare uaſtũ fluctibus atris,
Fluctibus Hiſmarici Boreæ quod tunditur atris
Quod ruit aduerſus celſæ de partibus Arcti,
Quod prius eſt Pharium ꝓhibent, hoc littora tãgit
Præcipitis Caſij montis, poſt unda ſecunda
Sydonium eſt pelagus, penetrat quâ gurgite põtus
Iſſicus Arctoas ad partes æquore uergens,
Non longe rectus, Cilicum nam frangitur oris.
Hinc zephyros poſcẽs ueluti draco flectitur undis.
Quod iuga montiuagus uaſtat, ſyluasq; fatigat,
Partibus extremis Pamphylia clauditur iſto,
Atq; Chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
At procul hũc zephyrus finit Patareide ſumma.
Poſt hæc Arctoas ad partes aſpice rurſus

Aegeum, ſuperat qui fluctibus æquora cuncta,
Diſperſas uaſto Sporadas qui gurgite cingit.
Terminat hunc Imbros, pariter Tenedosq; coërcēs
Anguſta trahitur quâ fauce Propontidis unda,
Aſia quam ſupra populis diſtenditur amplis
Ad Notiam partem quâ latus ducitur iſthmos
Threicius ſequitur poſt Boſporus hoſtia ponti,
Hoc nullum perhibent terras anguſtius orbis
Eſſe fretum dirimens, hic ſunt Symplegades arctæ.
Panditur hic ponti pelagus Titanis ad ortus,
Quod petit obliquo Boream, ſolemq; meatu
Hinc atq; hinc medio percurrunt æquore colles,
Vnus qui ueniens Aſiæ de parte Carambis
Dicitur Auſtrali, ſed contra finibus alter
Prominet Europæ, hunc κριȣ̃ dixere μέτωπον
Ergo conueniunt aduerſi gurgite tanto
Diſtantes, quantum ternis tranſire diebus
Eualeat nauis, bimarem ſic æquore pontum
Aſpicias ſimilem cornu quod flectitur arcus
Neruo curuati diſtento, dextera neruum
Aſſimulat, recto trahitur nam linea ductu,
Extra quam Boream quo ſcandit ſola Carambis
Sed formam cornu geminatis flexibus edit
Littus quod pontum cingit ſub parte ſiniſtra
In quam Mæotis penetrans Aquilonis ad axes,
Quam Scythicæ gentes circundant undiq; ripis
Et matrem ponti perhibent Mæotidis undam.

» Scilicet hic ponti uix exit gurgite multo
Cimmerium torrens per Boſporon hic ubi taurum
Cimmerij gelidis habitant ſub finibus unum,
Hæc maris eſt ſpecies, ſplendens hæc forma ꝓfundi.
NVnc tibi telluris regiones carmine pandam,
Vt cernas animo non uiſas lumine terras,
Atq; docens alios lauderis pectore docto.
Incipiens Libyæ tenuiſq; à Tethyos undis
Oceanus, Tyrias qui pulſat gurgite Gadis
Tenditur ad Notias partes & ſolis ad ortus.
Et meßis formam reddit meſſoribus arcis.
Quam tradunt terræ non æqua margine cinctam
Terminat hæc fines Rubri prope littora ponti.
Latos Aethyopum populos, quos poſſidet alter
Quem calidis iuxta terris paſcuntur Erembi
Hos pelli ſimiles pardi dixere priores.
Nanq; ſolum ſquallens urbes diſtinguit opacas.
Hac ſitis, hac humor latos uariatur in agros.
Sed ſummam Libyen habitant ad Tethyos undas
Alcidæ quâ ſunt ſtatuæ Mauruſia plebes.
Poſt hos immenſæ Nomadum de ſemine gentes
Atq; Maſæſylij, nec non Maſylia proles,
Saltibus hos duris aſper ſiluiſq; uagantes
Victus alit ſæua quæſitus cæde ferarum,
Scilicet ignaros terras proſcindere aratris
Agricolaſq; boues plauſtris domitare ſonoris,
Nanq; errant nemorũ per dumos more ferarum

Quos prope tenduntur fines Carthaginis altæ
Perpetuas Tyrijs celebrat quæ condita laudes.
Quâ regnans fœlix Dido per ſæcula uiuit,
Atq; pudicitiam non perdit carmine ficto.
Hanc minor inſequitur Syrtis maiorq́; ſecunda
Quâ tumor immenſus Tyrrheni pellitur æſtus,
Acceſſuq́; furit ſiccisq́; receptus harenis.
Aſt inter Syrteis urbs eſt quam nomine dicunt
Eſſe Neapolin, hanc ſupra iuſtiſſima fertur
Hoſpitijs gaudens gens degere Lotophagorum,
Hos licet ad fines deſertas cernere terras
Extinctis populis Naſamonum Marte Latino,
Aſbyſtæ poſt hos terrarum rura tenentes
In medio ſummis Libycis & gentibus Hammon,
Nec non Cyrene clarorum mater equorum,
Vrbis Amyclææ proles quam condidit olim.
Marmaridæ poſt hos Aegyptia flumina uertunt
Getuliq́; ſuper ſunt uiciniq́; Nigretes,
Continuo poſt hos ſequitur φαυρούσια tellus,
Hanc habitant iuxta Garamantes Debrite clari
Quæ ſuperat cunctas urbs miro munere fontis,
Frigore qui noctis feruet calefactus & umbris
At ſolis friget radijs glacialis & igni.
Omnibus extrema populis clauduntur in ora
Aethyopes, Libyes ubi finit littore cerne
Oceanum nimio quæ pulſat ſole calentem.
Nec longe feruent Blemyorum collibus agri

Hinc fluuij pinguis deſcendunt flumina Nili
Partibus à Libycis, qui currens ſolis ad ortus
Siris ab Aethiopum populis cognomine fertur,
Verſum cultores Nilum dixère Syenes,
Hinc Boreæ currens ad partes flumine pingui
Fertilis Aegypti terras fœcundat opimas,
Septenoq; ferit Pellæum gurgite pontum,
Non alius tantum fluuiorum ditat harenas,
Atq; trahens limum complectitur ubere campos,
Hic latis Libyen Aſiæ diſterminat oris,
Hæc ortus cernit, uidet Auſtros illa calentes.
Hunc habitant iuxta ſapientum corda uirorum,
Diſpoſuere uias qui uitæ mente potenti,
» *Et primi dederant ſulcos & ſemina terris,*
Obliquos ſolis tractantes pectore curſus,
Horum telluris fines nunc carmine dicam,
Et formã, celebrat quam gloria magna per orbẽ.
Hæc igitur latis diffuſa pateſcit in aruis
Fertilis & ſuperans alias pinguedine glebæ,
Marginibus laterum formatur; at undiq; ternis
Lata quidem Boreæ ſub littore tenditur oris,
Aſt ortus anguſta petit, ſummamq; Syenem,
Quam celſi mediam montes utrinq; coërcent,
Irrigui per quam deſcendunt flumina Nili,
Hanc habitant homines multi pariterq; opulenti
Qui ueteris claræq; colunt ſub mœnia Thebes,
Quam perhibent centum portas habuiſſe priores,

Filius auroræ Memnon quâ regna tenebat.
Hinc ſunt & ſeptem medijs in finibus urbes,
Quas celebrat totum diſcurrens fama per orbem,
Et quicunq; maris uiuunt prope littora uaſta,
Quâ lacus eſt ingens liquidæ Serbonidos undæ.
» *Ad cuius zephyrum Macedum ſunt mœnia regis,*
Et Pharos Idothees ſcopuli Pallenidis alti.
Poſt urbs ſub Caſio Pelluſi uergit ad ortus,
Nauigijs populus duris quam poßidet aptus.
Non tamen eſt Libyes ponendus finibus iſte,
Scilicet Aeoas Nili qui continet oras,
Nili quem circum floret mirabilis arbor,
» *Extinguitq; ſitim pomo, cui nomen adypſos.*
Hæc facies Libyes, hic claudit terminus illam.
Sunt tamen hic aliæ gentes, quæ littore ſummo
Tethyos aut medijs habitant telluris in aruis
Et gratas circum ripas Tritonidis undæ.
» *Hic lapis heliotropius eſt qui nomine uero*
Dicitur, inuertit radios nam ſolis in unda,
» *Si quis eum fuſa labris immergat ahenis*
Sanguineiq; rubens reſplendet luce coloris
Purior at ſoli renitet nudatus ab undis.
SI *placet Europes quoq; me nunc dicere formam,*
Haud taceã, ſimilis Libyæ eſt, ſed uergit ad Arctos,
Finibus & pariter diſtentis pergit ad ortus.
Linea nanq; Aſiæ ſimilis diſiungit utranq;,
Hæc Notias ſpectat, partes Aquilonis at illa,

Aſt ambas unam ſi terras eſſe putemus,
Aßimulent conum laterum compagibus æquis,
Cuius ad occaſus eſt ſummum, lata ſub ortu.
Sic Europa tibi facili dignoſcitur arte.
Ad cuius ſummum prope metas Herculis alti
Magnanimæ gentes, dederat quis nomen Iberus,
Ad ſpatium multum terrarum rura colentes
Oceanum Boreo contingunt frigore durum
Scrutanturq; decus pulchrum ſapientibus auri,
Quos tamen haud maculat præſens, nec deijcit ab-
Quâ ſunt Germani bellaces, atq; Britanni. (ſens,
Saltibus Hercynijs Germania ſubiacet atrox,
» Hæc tergo ſimilis taurino dicitur eſſe,
Et paſcit uolucres, mirum, fulgentibus alis,
Quis ducibus noctu cernuntur flexa uiarum.
Pirrhenes ſequitur mons, poſt hunc Celtica tellus
Eridani fontis contingens rauca fluenta.
Hic Phaëthonta ſuum charæ luxere ſorores.
Hic electra legunt alnis ſtillantia Celtæ
Succina quæ memorant mellis, uiniúe colore,
Quæ paleas rapiunt tractu, frondesq; caducas.
Poſt hos Tyrrheni, quos iuxta ſolis ab ortu
Incipiunt Alpes, quibus exit gurgite uaſto
» Oceani rumpens glacialis littora Rhenus
Hunc prope conſurgit fons Iſtri flumine longo
» Qui poſcens ortum, Euxini percurrit in undas
Irriguam Peucen amplexus gurgite quino;

Cuius in Arctoas eſt partes barbara tellus,
Innumeras gentes gremio complexa reducto,
Cui finem faciunt Mæotidis hoſtia uaſtæ.
Hinc ſunt Germaniq; truces, & Sarmata bellax
Atq; Getæ, nec non Baſternæ ſemina gentis,
Dacorumq́; manus & Martia pectora Alani.
» *Atq; δρόμον tauri retinentes fortis Achilli*
Anguſtum & longum, Mæotidis hoſtia iuxta.
» *Hos equites ſupra celeres funduntur Alani,*
Atq; Melanchlænum populus metuendus in arcu.
» *Poſt Hippemolgi ſunt, Hippopodesq́; potentes,*
» *Atq; Gelonus cum Neuris pictiq; Agathyrſi.*
Hic ubi deſcendit porrecta Boryſthenis unda
» *Euxinumq́; ſubit κριȣ̃ prope tracta μέτωπον.*
Eregione iacet locus hic Symplegados arctæ.
» *Hic ſunt Aldeſci quoq; Panticapiq́; fluenta,*
Diuidui currunt Rhipæis montibus ambo,
Immiſcent qua ſe ponti glacialibus undis.
» *Naſcitur electrum præfulgens luce nitenti,*
Menſe ſolet primo qualis ſplendeſcere luna.
» *Hos adamanta legunt iuxta algentes Agathyrſi.*
Tot dirimit gentes Aquilonis partibus Iſter.
» *Huius ad Auſtrales terras Gerrhæq́; feroces*
Noricijq́; colunt bellaces Pannonijq́;,
Et Myſi Thracum Boreis in finibus orti,
In quorum terris, quas ponti perfluit unda,
Ignipontens oleo commixto gignitur herba,

Medica cui nomen, cuius compeſcere flammas
Si quis aqua cupiat, plus ignem paſcit in illa,
Pulueris hunc iactus potis eſt extinguere ſolus.
Thraces arant poſt hos latiſſima rura tenentes
Quæ torrens ſtringit finitq́; Propontidis unda,
» *Atq; Helleſponti fauces Aegeus, & altis*
» *Naſcitur hic ſcopulis Pallenes gemma refulgens*
Aſterium perhibent, ſtellis certare putatur
Et flammæ ſimilis ſplendenti lumine lychnis.
Hic ripas Iſtri porrectas undiq; ſtringunt.
EVropæ reliquas nunc partis aſpice ternas,
Phœbeos uergens quibus eminet illa ſub ortus,
» *Prima eſt Hiſpanum quæ frangit littora pontum,*
» *Altera Tyrrhenum quæ pulſat molibus æquor,*
Tertia quæ Graios circunflua gurgite paſcit.
Sed tamen Oceanum contingit Iberica tellus.
Occiduum Calpen, qua ſummam ſuſtinet unam
» *Herculis è ſtelis quam ſupra diues, & alta*
» *Tarteſus, Cempſiq́; ſedent qui collibus imis*
Pyrrhenes, cælum qui tangit uertice ſummo.
Aſt ambas intra tellus iacet Auſonidarum,
Limite quam recto mediam ſecat Apenninus,
Qui mons incipiens Boreis ex Alpibus altus
In freta Sicaniæ porrectas terminat oras,
Hunc urbes circum populi genteſq́; frequentant,
Quos breuiter retegã noſtró tibi carmine cũctos.
Tyrrheni primum fortes, iuxtaq́; Pelaſgi.

» Cyllenes quondam, propria qui ſede relictâ
Tyrrhenis ſocias petierunt nauibus arces.
Hos prope ſunt omni ſuperantes laude Latini,
Quorum per terram diſcurrit in æquora Thybris
Regius, irriguo dirimit qui gurgite Romam,
Romam quæ genitrix regũ dominatur in orbem.
Poſt hos pingue ſolum ſequitur Campania diues,
Hic ubi Parthenopes domus eſt caſtiſſima, frugum
Fertilis, hanc pontus proprijs exceperat undis,
Ad Noton eſt longe ſupra Sirenida rupem
» Peucentis Silari gurges ſpectabile flumen.
Hunc habitant prope Lucani Brutiq́; coloni
Ad Leucopetram longiſſima rura tenentes.
Hinc eſt ad Boream zephyri quæ ſumma uocatur,
Sub qua ſunt Locri celeres, qui tempore priſco
» Illuc reginam propriam uenêre ſecuti.
Auſoniamq; tenet, qua currit flumen Halecis.
Mœnia cernuntur Metaponti deinde, Crotonq́;
Quam pulcher gratam præterfluit Aeſarus urbẽ.
Vlterius pergens hinc templa Lacinia cernes,
Poſt hæc eſt Sybaris, perijt quæ numinis ira
Præponens hominum tumulos cæleſtibus aris,
» Ponere qui priſcis auſi certamina ſoli.
Samnitis medio complectitur Itala tellus
In gremio, Marſoſq́; ſimul. tunc deinde Tarentum
Tangitur æquoribus, quod muniuere Lacones.
Continuo Calabræ telluris rura ſequuntur,

Vſq; Hyrij ſummam ſe tendit Iapygis ora,
Quâ ſalis Adriaci trahitur uaſtiſſimus æſtus,
Atq; ſinum penetrans Aquileium colligit undas.
Alta Tegeſtræon poſtremæ mœnia terræ,
Quâ ſinus Ionius finitur gurgite laſſo,
Hi ſunt Auſoniæ populi genteſq; potentes.
Flexilis hinc pontus conuertens uergit ad ortus
Atq; Liburnorum terras Hylliſq; feroces,
Bulimeon pariter præſtringens littora currit,
Et uenit Illyrias late porrectus ad arces,
Quas tollunt montes excelſa Ceraunia ſummas.
Cernitur hic tumulus qui Cadmi dicitur eſſe
Harmoniæq; ſimul, nanq; hic ſerpentibus illi
Corpora poſt tempus longum mutaſſe feruntur
In ſenio, poſtquam patriam Thebaſq; relinquunt,
Hinc illos aliud poſuerunt numina monſtrum,
Nanq; duo tumuli concurrunt peſte futura,
Significant quoties ſæuiſſima damna colonis.
Hæc regio fontem mirandæ concipit undæ
Quem merito ueteres dixerunt nomine ſacrum,
Nam gelidus ſuperat cunctarum frigus aquarum,
Accenſaſq; faces ſi quis prope duxerit undam
Extinguit flammas, recipit ſed rurſus eaſdem,
Admoueat dextra cum extinctam lampada fonti.
Sed ſupra Thracen, quâq; Oricon accipit auſtros,
Principium terræ doctiſsima Græcia ſumit,
Aſcendens multum, geminatoq; æquore cincta

» Aegæo Siculoq;, mouent quæ flamina uenti
» Diuerſi, Siculum zephyrus tenet, Eurus ad altum
Aegæum, ſequitur Pelopis poſt inſula lata
Conſimilis folio platani, quod muris acutam
Aequiparat caudam, cuius iacet Iſthmos imago
Hellados ad Boream ſibimet confinia iungens.
Latior at tellus folium ceu flexile circum
» Cingitur æquoribus zephyrumq; triphyllidis arua
Excipiunt, per quam deſcendit flumine pulchro
» Alpheus qui Meſeni diſcinditur undis
Eurotæ, terris ambo naſcuntur Aſeis.
» Hic tamẽ Eleos, at diuidit ille Laconas.
Hic medijs habitant latæ telluris in aruis
» Arcades Apidanees ſub ſcopulos Erimanthi
» Qua Melas atq; Crathis fluuij, qua currit Iaon
» Tenditur atq; uetus qua longo gurgite Ladon,
Hic merulos perhibent albos, mirabile dictu,
Hic naſci linum, qui tacto accenſus ab igni
Extingui nequitur, quem Graij nomine uero
» Aſbeſtum memorant, ferri nitet ille colore.
Iuxta eſt Argiuûm tellus pariterq; Laconum,
» Ortus Argiui, uerguntq; Lacones ad Auſtros.
Aequoribus geminis iſthmos pulſatur utrinq;,
Hoc Ephyrẽ cõtra eſt, zephyrus ſed uerberat illud
» Eurus in immenſum quæ mergitur unda profundũ
» Nomine quam Danai dixere Saronida priſco.
Attica ſed tellus poſt iſthmon ſolis ad ortum eſt.

Hinc Orithyiam Boreas rapuiſſe puellam
Traditur. hic Iliſſos aquis deuoluitur amnis.
» Bœotum ſequitur finis, qua dicitur unda
Eſſe poteſtatis diuerſæ, nanq; duobus
Fluminibus uertit ueruecum lana colorem,
Hoc fuſcat niueas, hoc albat gurgite nigras.
» Locridis inde ſolum ſequitur regionis, & ora
» Theſſalis, & tellus Macedum cum mœnibus altis,
Sub cuius ſcopulos tangentes uertice cælum
Speluncæ ueteris ſeruant inſignia cladis,
Finibus in medijs terrarum, nanq; uidentur
» Oſtrea muricibus ſiccata latentibus eſſe,
Diluuium latebras dederat quod piſcibus illas.
Concipit & parit hic naturæ munere gemmam,
Quam pæaniten perhibent, prægnantibus iſta
Auxilium confert facilis releuamine partus.
Cernitur hinc niueas attollens uertice rupes
Aemus Threicius, quem contra tenditur agris
Ad zephyrum regio Dodones læta feracis.
Ad cuius Notias partes ſub rupe Aracynthi
» Aetolæ gentis ſunt belli laude potentis
Campi, quos medios Acheloia perſecat unda,
Et mare Trinacrium perrumpit Echinidas intra,
Regna Cephallenæ prope ſunt ſapientis Vlyſſi,
» Iſta galactiten ripis oſtendit in altis
Vberibus prodeſt, nec non infantibus idem,
Et ſi quis terat hunc, albeſcit lacte liqueſcens.

» *Hunc fluuium iuxta præclaros ſolis ad ortus*
Phocis ad Arctoos uentos extenditur ingens
Donec contingat calida hoſtia Thermopylarum
Sub iuga Parnaſsi Cephiſſos gurgite magno
Quam mediam dirimit, deſcendens murmure uaſto
Quâ templũ Phœbi memorabile, Delphica ſedes.
NVnc magno nobis ſunt inſulæ ore canendæ,
Quas homines toto diſperſas æquore cernunt.
Eſt igitur ponto tellus circunflua prima
» *Cui nomen Gadis ſtelas hæc Herculis inter*
» *A Tyrijs colitur Cotinuſa uocata uetuſtis.*
Continuoq; iacent Gymnaſiæ, has Balearas
Romani memorant, hinc frangitur æquore Ebuſos
Sardiniæ, poſtquam pelago circunflua tellus
Fontibus è liquidis præbet miracula mundo,
Quod ſanant ægros, pandunt damnantq; nefando
Periuros furto, quos tacto flumine cæcant.
Poſt quam non longe cernuntur littora Cyrni,
» *Corſida quam pariter geminato nomine dicunt,*
Hanc ſolã perhibent Catochiten gignere terram,
Corporibus lapis hic, ceu glutine tectus adhæret.
Nulla tamen tellus altiſſima robora ſylua
Sic habili generat, dehinc rupes Aeolidarum,
Quas ſeptem numero phibent cognomine Plotas,
Quippe uiam ratibus pelago dant undiq; uaſto,
Trinacriæ poſt hos moles diſtenditur ampla
Cardinibus ternis laterum quam terminat actus

Procurrens Pachyno longe clauſtriſq; Pelori
Exterrenſq; rates Lilybæi cautibus aſpris.
Eminet ad zephyrum Lilybe Pachynuſq; ſub ortũ
Aſpicit Auſoniam, Boreæq; Pelorus ad axes,
Quâ mare uix ſuperant, haud æquũ mille periclis
Anguſtum rapido quod frangit gurgite ſaxa.
Traditur hic pelagi diruptas uiribus olim
Excepiſſe fretum terras cogente ruina.
Plurima ſunt iſtic totum memoranda per orbem.
Dianæ fons eſt, Camerina gignitur unda,
Quem ſi quis manibus nõ caſtis hauſerit unquam
Lætifico triſtis non miſcet pocula Baccho.
Hæc eadem montem mirandam ſuſtinet Aetnam,
Vertice qui ſummo rigida niue temperat ignem
Nec ſuperat flammæ frigus, nec frigora flammas.
At ſalis hic Agragas miracula poßidet unus
Naturas in quo proprias mutare uidetur
Ignis & unda, ſalem nanq; illum ſoluere flamma,
Vnda ſolet crepitus illi coniuncta mouere.
Hic & Haleſinus fons eſt mitißimus undis
Tibia quem extollit cantu, ſaltare putatur
Muſicus & ripis lætans excurrere plenis.
Cernitur egregius lapis hic, cui nomen Achates,
Hoc dederat fluuius, cuius generatur ad undas
Hanc ſimulacra uides uenis oſtendere gemmam.
Aequoris ad Siculi quod uaſtis funditur undis
Ad Noton eſt pontus Libyæ, Syrtiſq; uadoſa

Maior, at ulterius ſi pergas, cerne minorem
Occiduam iuxta quam Meninx inſula fulget,
Et Cercina ſimul Libyca ſtatione patentes
Adria quas penetrat, uenias ſi parte ſiniſtra
Atq; legas Calabrum littus, tunc inſula magni
Oſtendit ſeſe Diomedis nomine dicta,
Quo profugus quondam uictor conceſſerat ille
Coniugis inceſtæ per fraudes Aegialiæ.
Ionium pergens Abſirtidas æquor ad ortus
Circuit, has olim Colchi tenuere feroces,
Laſſi dum fruſtra Medeæ furta ſequuntur.
» Continuo poſt haſce Libyrnidas aſpicis altas,
Ad Notias partes, hinc ſæua Ceraunia nautis,
Inſulæ Ambraciæ contra cernuntur in alto,
Et Corcyra potens, Ithaces atq; aſpera tellus,
Et quas oblimat riuis Acheloius amnis.
Flumine torrenti præcelſam Chalcida linquens
» Sed multæ Amniſſi Boreæ ſub parte uidentur
» Aegilaq;, inde Cythera, Calabria dura colonis
» Ad Notias uergit ſed Carpathus, hãc prope Crete
» Pinguis & umbroſis extendens collibus Idam,
Ante ortus ſolis perhibent quam fulgere ſole
» Gignitur hic alimos, quã ſi quis mordeat herbã
Compeſcit damnumq; famis rabiemq; diurnam.
» At Rhodos Aegyptum contra iacet iuſula diues,
» Nubila ab hac nunq̃ uerterunt lumina ſolis,
» Nam purus charæ potitur telluris ad ortus.

» *Poſthac ſunt ternæ circa Patateide ſumma,*
» *Fama chelidonias celebrat quas nomine terras*
» *Suniados contra, qua ſummum rupis Abantas*
» *Supra ſunt Salamis, nec non Aegina, ſed ortus*
» *Cernentem Cyprum pontus Pamphilius ambit.*
» *Nec procul eſt Arados Phœnices æquore cincta.*
Aegei uero diuerſis partibus alti
» *Ad fauces arctas multæ ſunt, Seſtos, Abydos.*
» *Confines Aſiæ dextra Europesq; ſiniſtra,*
» *Ad Boream quæ ſe pertendunt ordine longo*
Europes macris contingit Abantias oram,
Et celſam Scyrus Peparethus, ſacraq; Lemnos
Fertilis atq; Thaſos, ſimul Imbros, poſt Corybãtũ
Mœnibus antiquis Samothracia cernitur alta.
» *Aſt Aſiæ partem, qua tangunt æquora primam*
Delon circundant, has dicunt Cycladas eſſe.
» *Continuo Sporadas ceu ſtellas aſpicis almas,*
» *Ionidasq; ſimul, quas inter Caunus & altæ*
Sunt Samus atq; Chius cerebratæ nomine claro.
Aeolicæ poſt & Leſbus Tenedusq; ſequuntur
Et ſinus inde melas Helles prorumpit in æquor,
Panditur hinc pelagus, tumidaq; Propõtide feruet.
Ad Boream, ſaxisq; uiget Proconeſus in illa.
» *Eſt etiam leuis Euxini in partibus una,*
Quã λευκὴν perhibẽt, aduerſa boryſthenis amnis
Paſcit aues quoniam multas candore niuali.
Hic animas perhibent heroum laude potentes

Degere ſecuras uirtutis munere pulchro.
Cimmerium rectâ ſed ſi quis Boſporon ibit,
Cernitur hinc dextra uaſtæ Mæotidis unda
Inſula mole grauis trans Alopecea lata
Poſtquam Phænagoren,Hermonaſſamq́; nepotes
Egregiæ quondam coluerunt gentis Ionum.
Inſulæ hæ celebres Pelagi ſunt nomine claro,
Aſt altas refluum circundat Tethyos æquor,
Quarum demonſtrem poſitum regionis ad oras.
» *Aethiopes habitant Erythiam pectore iuſti*
» *Atlantem iuxta longæui, ſcilicet illos*
» *Macrobios Græci dixerunt, finibus olim*
» *Venit Hyperboreis quæ gens poſt fata perempti*
Geryonis domuit quem uirtus Herculis ingens.
Sed ſummam contra ſacrum cognomine dicunt
Quam caput Europæ, ſunt ſtanni pondere plenæ
Heſperides, populus tenuit quas fortis Iberi.
» *Aſt Aliæ Oceani iuxta Boreetidas actas*
Sunt geminæ Rhenïq; Britannides hoſtia cernunt,
Hic etenim laſſo perrumpit Tethya curſu.
Has tamen haud habeat ſpatio ſuperare orbem
Inſula, perfulget nigro ſplendore. Gagates,
Hic lapis ardeſcens hauſtu perfuſus aquarum,
Aſt oleo perdens flammas, mirabile uiſu,
Attritus rapit hic teneras ceu ſuccina frondes.
» *Neſiadum ſpatio nec diſtant littora longo*
In quibus uxores Amnitum Bacchica ſacra

Concelebrant hederæ ſolijs tectæq; corymbis,
» Non ſic Biſtonides Abſinthi ad ſlumina Thraces
» Exertis celebrant clamoribus εἰραφιώτην,
» Non ſic, prærupto quâ currit gurgite Ganges,
» Indi ſolennes epulas peragunt Dionyſo.
Oceani tranans hic nauibus æquor apertum
Ad Thylen uenies, quæ nocte dieq; relucet
Titanis radijs, cum curru ſcandit ad axes
Signiferi Boreas ſuccendens lampade partes
» At nauem pelago flectenti Aquilonis ab oris.
Ad ſolem calido referentem lumen ab ortu
Aurea ſpectetur tibi pinguibus inſula glebis.
» Hinc tepidos proram cõuertens nauis ad Auſtros.
Taprobanẽ ueniet generat quæ magna elephãtes
Per fines Aſiæ, iacet hæc ſub ſydere cancri
Littoribus cuius ſaliunt denſiſſima cete
Quæ paſcit uaſtum mare rubrum, montibus æqua
Tenditur horribilis, quorum per terga per harmos
Spina ferens cladem fatumq; ſub ore feroci,
Quippe ſolent pariter nauem ſorbere uiroſq;.
Nã mala tã pelagus quàm terra mœrentibus offert
» Vlterius pergas ſi poſt Carmanida ſummam
Ogyris occurrat, quâ dicitur eſſe ſepulchrum
Regis Erythræi, dederat qui nomina ponto.
Perſicus inde ſinus penetratur, & Icaron offert
Inſula, quæ fertur nimium placare Dianam.
Tot ſunt ingentes quas cingit Tethyos unda

Inſulæ, aſt aliæ diuerſis partibus orbis
Diſperſæ plures, fama latuere minores
Auris difficiles nautis uel portubus aptæ,
Quarum nō facile eſt mihi promere nomina uerſu.
ASt Aſiæ fines amborum linea monſtrat
» Et formam contra poſitarum in imagine coni.
Paulatim trahitur tamen hæc orientis ad oras,
» Oceanus Stelas Bacchi qua tangere fertur
Finibus Indorum poſtremis, gurgite torrens
Qua Ganges liquido Nyſſeos irrigat agros,
Non tamen eſt ſpatio ſimilis telluris apertæ
Scilicet ambabus penetrabilis unus in illis
». Finditur Ocerni ſinus, & diſterminat ambas.
» Aſt Aſiæ gremio triplex mare confluit undis
Hircanum pariter Perſum ſimul atq; Sabæum
» Hæc Noton, at Boreos Hircanum uergit ad axes.
Gurgitis Euxini uicinum multa uirorum
Milia, quod circum degunt per littora ponti.
Amborum medius campis diſcernitur Iſthmos.
Aſt Aſiam qui mons excelſus diuidit omnem
Incipit à medijs terræ Pamphylidis oris,
Et longis ſeſe ſpatijs producit ad Indos,
Nunc obliqua means, nunc recto limite currens
Vertice quem torue perhibēt cognomine taurum,
Cornua nam ſummus ſcopulis imitatur acutis,
Multifidusq; ſuos huc colles ſpargit & illuc.
Ex hoc innumeri deſcendunt fontibus amnes

In partes Euri, zephyri Boreæq; uel Auſtri.
Quis memorare queat fluuiorum nomina cuncta?
Non tamen eſt unum montis cognomen ubiq;
Sed uarij flexus uariantur nomine multo.
Singula ſed proprijs ſunt nomina nota colonis.
Nunc igitur gentes illum populosq; tenentis
Qui celebres memorem? ſed felix numen adeſto.
Mæotæ primi tangunt Mæotidis undas,
Sauromatæq; truces gens aſpera Martis in armis,
Sanguis Amazonidûm fortis quos protulit olim.
» Sauromatis mixtæ quæ Thermodonte relicto
Ingentes genuere uiros, belloq; potentes,
Innumeras habitant qui ſyluas, gurgite uaſto
Inter quas Danais Mæotidis intima pulſat
Europen fluuio dirimens Aſiamq; reflexo.
Europen zephyris, Aſiam ſub partibus ortus
» Caucaſijs exit, cuius fons montibus altis
Murmure cum uaſto Scythiæ per plana refuſus,
Hunc tamen immenſo torrentem flumine uertit
In glatiem Boreas horrendo flamine ſæuus.
Heu miſeros homines, habitãt qui finibus illis,
Aëre damnati triſti, nimioq; rigore,
Quo pereunt pecudes pariter populiq; uirorum
Ni propere linquant ſua rura furentibus Euris.
Hi Tanain habitãt fluuium prope Sauromatarũ,
Cui ſunt uicini Sindi quoq; Cimerijq;
Poſt hos Cercetij iuxta quos Axenus altis

Fluctuat æquoribus,necnon Oretæq; feroces
Et qui Troianæ poſt prælia gentis Achæi
Aſcalaphi regis,uictricia ſigna ſequentes
Diſpulſi uentis iſtas uenere ſub oras.
Poſt hos Eniochi genuit quos Græcia tellus
» Et zygij iuxta uiuunt regione ſub una
Intima ſed ponti poſt fines Tyndaridarum
Aegypto miſſi Colchi tenuere coloni,
Caucaſij montis prope collem & Caſpia ponti
Littora,quâ celeres deſcendunt Phaſidos undæ,
Circæosq; ſecant campos,atq; æquora ponti,
Naſcitur Armenij fluuius qui uertice montis,
Ad cuius partes Boreas & ſolis ad ortus
Euxinum dirimens,& Caſpia littora late.
» Diffuſius ſpatium per longum panditur iſthmos,
Quem iuxta terras habitant orientis Iberes,
» Pyrrhenes quondam celſo qui monte relicto
Huc aduenerunt Hyrcanis bella ferentes.
Hic Camaritarum gens eſt chariſſima Baccho,
Fluctibus hanc propter perſæuit Caſpius æſtus.
Vndiq; quem tereti concludit margine tellus,
Sed mare non ualeat tribus illud menſibus ulla
Scilicet immenſum,nauis tranſire profundo.
Non tamen exacuit pars una ſub axibus æquor
» Quâ tractim refugæ miſcetur Tethyos undæ
Multa quidem generat uiuis miracula rerum,
» Gignit enim egregiam cryſtalli pondere gẽmã

Atq; malos lemures quod pellit munus iaſpis
Nocturni manes fugitant quem membra tuentem.
Hoc igitur pelagus quæ gentes undiq; cingunt
Incipiens numerem primis Aquilonis ab oris;
Quæ uergũt zephyro quas Caſpia littora claudũt
Primi ſunt Scythiæ populi Saturnia iuxta
Aequora uiuentes, Hyrcaniq; hoſtia ponti,
Quos ſupra Grypes ditiſſima rura ſmaragdo,
Qualem non alius terrarum poſsidet orbis,
Atq; aurum ſibimet defendunt pondere puro
Omnia ſed duri ſuperans audacia lucri,
Aduerſus uolucres heu commouet arma uirorum,
Prœlia nam faciunt Arimaſpi gripibus hoſtes,
Hic & cryſtalli pellucet maxima moles.
Hinc Vnnus ſequitur, poſt fortis Caſpia proles.
Hinc ſunt Albani bellaces marte feroci;
Vnde canes nati ſuperant genus omne ferarum,
Magnus Alexander miſſum ſibi uiderat inde
Victorem Barriq; caniem, rabidiq; leonis.
Poſt hos calcantes durißima rura Caduſi
Et prope ſunt Mardi, ſequiturq; Hyrcania plebes,
Hinc Apyri, per quos Mardus deuoluitur amnis
Dercebius bibit hunc præter Bactruſq; fluentem,
Per quos Hyrcanum currens deſcendit in æquor
Sed Bactri medijs habitant telluris in aruis
Parneſſum late prope montem rura tenentes.
Dercebij uero ſub Caſpia littora uergunt.

Poſt hos Maſſagetæ, trans flumen Araxis ad ortũ
Hoſpitibus ſæui cunctis belloq; feroces.
Non Bacchi donum, Cereris nec munera norunt,
Sed lac commixtum potant cum ſanguine equino.
Hos iuxta Boream uergit Choraſmia proles
Sugdias hanc ſequitur, rapidus quam diuidit Oxus
Emodum montem, qui linquens Caſpida rumpit.
Inde Sacæ nimium certis gens mira ſagittis
Flumen Iaxartem iuxta quibus arua coluntur.
Et Tochari, Phruriq; & proles barbara Serum,
Illis nulla boum, pecoris nec paſcua cura,
Veſtibus utuntur, texunt quas floribus ipſis
Quos tenuant lectos diſcretis finibus illi.
Aſt alia Scythiæ gens eſt externa per arua
Quos prope ſunt triſtes uentis & frigore terræ
Nanq; niues ſemper pulſant has grandine mixtæ.
Caſpius his populis luſtratur pontus & oris.
Aſpice poſt Colchos nunc, & poſt Phaſidis undas.
Occaſum uerſus populos in littore ponti
Euxini, damus hos uſq; ad Chalcedonis ora,
Boſporus anguſtat ſcopulis quæ Thracius urgens
Byzares primi quos iuxta terra Bechirum.
Macrones poſt hos pariter, Phyliresq; ſequuntur.
Moſſyniq; domos præbent quis lignea tecta
Turribus arboreis habitantes unde uocantur.
Hinc pecorum eſt diues nimirum gens Tibarenum
Hanc prope ſunt Chalybes, duriſſima rura colentes

Quos labor exercet ſæuus, ferriq́; metalla.
Vicinos iſtis campos, terramq́; patentem
Aſſyrij complent populi, qua gurgite uaſto
Inter Amazonidas Thermodon Martius amnis
Armenium linquens montem, deſcendit in æquor.
» *Huc quondam Aſopi deuenit alumna Synope,*
Ex qua cognomen cœperunt mœnia clara.
Illius fluuij rigidas prope frigore ripas
Inuenies lapidem cryſtalli pondere puro
Conſimilemq́; gelu, necnon ſplendore nitenti,
Gemma micans illic perlucet iaſpidis albæ.
» *Iris continuo liquidus percurrit in æquor.*
Poſt Halys eſt fluuius, Boreæ qui currit in oras
Atq; Carambidis irrumpit prope littora põtum,
Armenijs primas qui montibus accipit undas.
Paphlagones poſt hos, Mariandyniq́; ſequuntur,
Bithyniq́; uiri pinguiſſima rura colentes,
Quâ Rhebas pulcher gratiſsima flumina uoluit
Rhebas qui rapidi decurrit ad hoſtia ponti.
Nam prius expoſita Scythicæ ſunt ſemina gentis.
Nunc Aſiæ regio contingens littora nobis
Dicatur, partes calidas decurrit ad Auſtri
Atque Helleſpontum tranſit, Syriæq́; receſſus
Poſcit & Arabiam, quæ florent ubere terræ.
Sunt Chalcedonij primi poſt hoſtia ponti
Mœnia Byzanti qui cernunt optima contra
Romanísque pie regnis dominantia mundo.

Bebrycij poſt hos & Myſia montibus alta,
Quâ Cius egregia decurrens murmurat unda,
Quâ nymphas comitem perhibent rapuiſſe potẽtis
Alcidæ puerum triſtiſſima fata gementis.
Hinc Helleſpontum pertenditur angulus ingens
Quâ breuior Phrygiæ pars eſt, nam latior intus
Sangarij ripis fluuij uicina rapacis,
Tenditur hæc potius Titanis pinguis ad ortus,
Altera ad occaſus altæ ſub montibus Idæ,
Altera quæ cecidit præclaro nomine terra,
Ad Xanthi liquidas, necnon Simoëntis ad undas,
Poſt hæc Aeoliæ tellus prætenditur oræ
Fluctibus Aegææ primis quæ tunditur alti,
Inde tenet terras pelagus prope ſanguis Ionum
Per quas Mæander pinguis deſcendit in æquor
Inter Miletum currens, latamq; Prienem.
Ad latus iſtorum Boreum ſunt mœnia clara
Vrbs Epheſus, claudit quam grato littore pontus,
Poſt has Meoniæ tellus, quæ uergit ad ortus,
» *Et Tmoli colles, fluuius quibus aurifer exit*
» *Pactolus, cuius prope ripas tempore uerno*
Si ſedeas, dulci capiaris pectora cantu
» *Cygnorum, paſcunt quos herbæ flumina circum,*
Nam florent Aſiæ per campos plurima prata,
Sed magis ad fluuium Mæandri gurgite miti
Quem iuxta uoluens ſe, murmurat unda Cayſtri,
Poſt hos ſunt Lycij, quos Xanthus diuidit amnis

Ad mare uergentes, qui Tauri cornua cernunt,
Vſq; ad Panphylios, perhibent quē nomine Cragū
Illic aſpicies Aſpendum, mœnia cuius
Eurymedon amnis radit uicina profundo.
Continuoq́; iacent aliæ Pamphylides urbes
Corycus Pergeq́; calens, & celſa Phaſelis.
Hos ſupra medijs habitant telluris in aruis
Ad partes ortus gens dura Lycaones armis,
Poſt hos Piſidum pinguiſſima rura coluntur
Termeſſus, Lyrbe, necnon clariſſima Selge
Gentis Amyclææ pulcherrima mœnia quondam,
Hinc ſinus eſt longus Cilicum, qui uergit ad ortus,
Euxini penetrans uicinas æquoris oras
Hunc Aſiæ perhibent anguſtis partibus eſſe,
Cui tamen immenſo fluuij ſe gurgite miſcent
Per longum Pyramus ſpatium Pinarusq́; uoluti,
Flexilis & Cidnus dirimit qui flumine Tarſon.
Cui poſuit nomen audacia Bellerophontis,
Quando Meduſeum ualuit frenare caballum,
Atq; in equo uolucri per ſublimem aëra ferri.
Hinc Aſiæ Cilicum ſunt celſis mœnibus urbes
Lyrneſus Maloſq́; ſimul uicina profundo,
Atq; ſoli medio terrarum fine locati,
Cōmagenna dehinc regio, Syriæq́; ſequuntur
Vrbes diſpoſitæ per longi littora flexus.
Nam Caſij montis quâ prominet ora per æquor
Vergit in occaſus diffuſis tractibus unda.

Nunc reliquas Aſiæ partes tibi carmine pandam
Quadrati lateris qua clauditur undiq; forma
Et ſpatijs campos longis protendit in ortum
Scis etenim memoraſſe tibi, quod collibus altis
Per totam medijs mons ingens tenditur actu
Quod fines Aſiæ nigros producit ad Indos,
Hoc eſto laterum Boreum tibi Nilus ad oras
Heſperies finit, ſed Tethys ſolis ab ortu
Indica cōcludit, Rubrū mare terminat Auſtrum.
Aſpice nunc igitur dum finem uerſibus ortus
Peruenio, retegens tibi ueris omnia rebus,
Incipiens Syriæ terris, qua parte reliqui
Quæ pelagus ſupra ſub ſolem uergit ad Auſtros,
Vrbibus & multis habitatur nomine priſco,
» *Quæ caua uulgatur, quā κοίλην nomine Græco*
» *Dixerunt ueteres, media eſt qua collibus altis,*
Aſt humilem Libanus claudit protentus in ortum
Occaſumq; petens Caſius, multiſq; uirorum
Incolitur populis locupletibus alma diremptis.
Nanq; alij medijs habitant telluris in aruis
» *Hos Syrios proprie perhibent, ſed littora iuxta*
Phœnices uiuunt ueteri cognomine dicti.
Quos miſit quondā mare Rubrū laudibus auctos
Chaldæo nimium decoratam ſanguine gentem,
Arcaniſq; dei celebratam legibus unam,
Quod pelagus primi tentantes nauibus altis
Diſiunctas gentes docuerunt iungere mercem

Et primi ſtellis numeros nomenq́; dedere,
Atq; oculis (mirum) uoces ſentire figuris.
» *Hi muros Iopes, Gazamq́; & Elaida complent,*
» *Antiquamq́; Tyrum, Beryti & mœnia gratæ*
» *Vicinamq́; mari Byblim, Sidonaq́; pulchram*
Quam iuxta liquido Boſtrenus gurgite currit
» *Et pinguem Tripolim, necnon Orthoſida, ſacram*
Laodicen pariter poſitam prope littus amœnum,
Et Poſidi turres & Daphnes optima tempe,
» *Hic etiam Antiochus nomen dedit Antiocheæ*
Terrarum medijs Apameæ mœnia claræ,
Ad cuius partes Eoas currit Orontes,
Antiochi medius dirimit qui gurgite regna,
Hæc omnis pinguis tellus eſt ubere læta,
Arboribus pariter, pecoriq́; & commoda uiti,
Ad cuius fines ueniens, quos terminat Auſter
Arrabij cernes extremi littora ponti,
Qui Syriam medius diſterminat, Arabiamq́;,
Et tangit uergens orientem uerſius Elanos.
Diues Arabs poſt quos latiſſima poſſidet arua
» *Quæ protenta diu cinguntur ab æquore Perſico*
Arrabioq́;, ferit zephyrus quod flamine ſæuo,
Perſica nam flatus Aeoi littora turbant,
Ora ſed hæc Auſtro tendit ſubiecta per ortus
Fluctibus Oceani pulſatur & undiq; Rubri.
Hanc quoq; deſcribam tenui ratione recenſens,
Paſcit nam populos felices diuite terra,

Floribus & uarijs miracula præbet odoris,
Nanq; thyo, mirrhaq; uiget cum turis odore
Et caſia, necnon & cannæ dulcis odore.
Cinnama prætereà iucundæ naribus auræ
Fertilis hæc generat tellus, auriq; metalla,
Veſtibus auratis quare gens utitur illa.
His pueros ſeruans Molochites ſplendet harenis,
Androdamasq; lapis compeſcens pectoris iras.
Sed Libani montis ſunt poſt decliuia primi
Fœlices opibus Nabatæi nomine dicti.
Chalbaſij poſt hos atq; Agrees, inde propinquat
Chatramis, atq; Sacæ contra ſunt Perſidis æquor
Minnæiq; maris prope Rubri littora uiuunt.
Atq; Sabæ poſt hos, necnon habitant Cletabeni,
Arrabiæ populi celebres hi nomine claro.
Sunt tamen & plures alij, nam maxima tellus
Trans iſtam zephyri ſub partes degit Erembum
Speluncis, genus infœlix & rebus egenum
Qui ſolis radijs nigreſcunt corpus aduſti
Diſperſiq; dolent luſtrantes more ferarum,
Non Arabis ſimiles opulentis, ſcilicet æqua
Omnibus eſſe poteſt nunquam fortuna bonorum,
Poſt Libani montis populi ſunt ſolis ad ortus
Alterius Siriæ, quæ tendit aduſq; Sinopen,
Cappadoces medijs habitant in finibus, huius
Terminus Aſſyrios ſed claudit ponticus ille
Thermodon, pelagi quâ pulſat gurgite fluctus.

Cuius ab Eoo decurrit limite uaſtis
Viribus Euphrates deſcendens montibus aſpris
Armeniæ, longusq; Noton pertendit, & inde
Ad ſolem flexus Babylonis diuidit urbem,
Littora deinde ruens perrumpit Perſidis undæ
Extrema fluuij ſub parte Teredona radens.
Huius ad auroram ripis deuoluitur altis
Tigris, aqua ſuperant quem flumine nulla rapaci,
» Sed tantum ſuperat, quantum uix ſeptimus ortus
Conficiat pedibus ſpatij properantibus ire.
Atq; lacum medius Thonites intrat, & exit,
Nec uiolatur aqua, quamuis penetrabilis illa,
Ocyor atq; uadis emergens cedit amaris.
Hoc tamen omne ſolum fluuius quod cingit uterq;
Indigenæ populi pro re dixere Medamnem,
Quod medias amnes has terras flumine cingunt
Agricolis pariter paſtoribus atq; feracem,
Vbere nam læto florenti ſemina cuncta
Herbarumq; thoris & gramina læta uireſcunt,
Et uarijs rami complentur fructibus alti,
Gens quoq; præfulget claris in laudibus illa
Nam peperit multos celſa uirtute potentes
» Atq; adeo ſimiles dis immortalibus illos,
» Qui iuxta Armenij pugnant Aquilonis ad axes
» Et fortes prope quos ſæuit Mauors, Matieni.
Quos prope concludunt Euphraten collibus altis
Montes diuitijs pariter belloq; potentes,

Ad partes Auſtri Babylon,quam mœnibus olim
Mirandis poſuit,firmisq́; Semyramis urbem,
Cuius in arce domum ſplendentem fecerat auro,
Quam ſimul argentum uarie decorauit, eburq́;,
Hoc quoq; pingue ſolum palmarum diuite ſylua,
Quod fert berylli munus pretioſius auro
Berylli lapidem liquidum,glauciq; coloris,
Per loca quæ prorſus penetrant Ophietida petrã.
At ſupra Babylona uides Aquilonis ad oras
Ciſſos,Meſſabatasq́;,Chalonitasq́; feroces.
Armenios montes ſi linquens ibis ad ortus.
Medica noſcetur tibi tellus,cuius ad axes
Geri ſunt Mardiq; uiri ſimul Atropateni.
Ad Noton inclinant Medorum rura tenentes.
Medea hinc fugiens dederat cognomina terræ,
Hinc Medi uarios uſus nouere ueneni,
Quorum per multas ſpatium diffunditur oras.
Hæc generat narciſſiten oriente ſub ipſo,
Qui lapis eſt fuſcus,complent hanc undiq; ſyluæ
Inter quas homines pecuaria ditia paſcunt,
Caſpiadas tangunt portas qui ſolis ab ortu,
Rupibus hæ celſis Aſiæ ſunt clauſtra potentis.
Qua uia ſub Boreã duplex ſe ſcindit,& Auſtrũ,
Hæc regio Perſas,Hyrcanos ducit at illa,
Sub colles imos habitant poſt Caſpia clauſtra
Martia gens Parthi telis arcuq́; potentes,
Viuere qui ſpolijs gaudent raptuq́; nefando,

» *Qua propter bellis homines uexantur in orbe,*
Atq; optata perit multo pax ſanguine mundi.
Poſt hos eſt Perſis circundata montibus altis
Aſſiduis florens regnis & diuite cenſu,
Ex quo perdomuit Lydorum mœnia Sardis.
Cingitur excelſis hæc undiq; collibus omnis
Aduergens Auſtros poſt Caſpia clauſtra petenſq́;
Quod proprio pelagus celebrat cognomine latum
Atq; tripartitis habitatur finibus illa.
Nanq; colunt alij rigidæ ſub partibus Arcti
Terras quas Medi nemoroſis montibus umbrant.
Aſt alij mediæ uiuunt regionis in aruis,
Littora poſtremi tangunt Auſtralia Perſæ
Prima parte Sabæ, medijſq́; Paſargada. poſt hunc
» *Taſcorum telis habitat gens fortis & arcu,*
Quiq́; tenent populi diuiſos Perſidis agros,
Amnibus hæc multis recreatur & ubere pingui.
» *Hinc Coros immenſus profunditur, inde Choaſpes*
» *Fonte cadens Indo, qui ſtringit gurgite Suſa,*
In cuius ripis præclarus fulget Achates,
» *Pondere cõſimilem quẽ proterit unda Cylindris,*
Fertilis hæc tellus fœcundis paſcitur auris,
Nam uentis ſemper floreſcunt rura ſecundis,
Hæc eadem gemmis nimium decoratur honeſtis,
Quarum quis uarias uires, quia nomina dicat?
» *Te colithum memorem iuſto cognomine dictum*
Qui lapides renum tritus potuſq́; reſoluit.

Myrrhitenq́; bonum nardi cum reddat odorem.
Hic eſt ætites, ſonitum cui ſpiritus addit
Arcanum crepitans prægnantibus utilis ægris,
Necnon pyrrhites digitos qui ſtrictus adurit
Gemmaq́; quæ radios emittit candida ſolis
Atq; ſelenites lunaris imagine lucis,
Quod decus & minuit proprij ſplẽdoris & auget.
Reſpice nunc reliquas Aſiæ ſub finibus oras.
Perſidis ad pontum Carmani ſolis ab ortu
Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
Gedroſi poſt hos tendunt orientis ad ignem.
Oceanum iuxta radijs propioribus, inde
Eſt Scythiæ tellus Auſtralis flumen ad Indum
Qui ponto rapidus rubro contrarius exit,
Gurgite nam celeri rectus decurrit ad Auſtrum,
Caucaſijs oriens primum de montibus altis,
Diuidua cuius Patalene cingitur unda,
Separat innumeras & uaſto gurgite gentes.
Ad partes rapidi quâ uergunt lumina ſolis
Oritas Aribasq́; ſimul liniq́; Arachotas
Vtentes chlænis, atq; Atraidas, ſimul omnes
Parnaſi montis ſub celſa rupe Arienos
Nomine communi, qui terras ubere nullo
Florentes habitant, ſquallent nam ſentibus aſpris,
Curalij lapidem qui rubrum littore carpunt
Sapphiriq́; decus nigri flauiq́; coloris
Saxorum cædunt uenis ac merce beati.

» *Ii quorum terras hinc Tethyos æquora claudunt,*
Quas primo Titan aſcendens lumine cernit.
Vnde color populis niger eſt flagrantibus ortus,
Atq; gerunt ſimilis Hyacintho fronte capillos.
Effodiunt alij terras, auriq; metallum,
Aſt alij texunt tenuiſsima tegmina lini,
Vel dentes ſtringunt elephantis ab ore reuulſos,
Scrutantur ripis alij torrentibus Imbri
Berylli gemmas glauci, nitidumq; adamanta.
Atq; aura uiridi legitur, quæ ſplendet iaſpis.
» *Curalijq; decus liquidi gratiq; topazi,*
» *Purpureoq; amethyſtos ineſt ſuffuſa colore.*
Diuitias magnas ſic tellus illa miniſtrat.
Aſsiduisq; rigant hanc totam fontibus amnes,
Arboribusq; uiget uarijs, milioq; frequenti,
Et pretio rubræ perfloret arundinis illa.
Hinc alij ſuperant procero corpore tantum
» *Inſiliant ut more equitum, faciles elephantis,*
Aſt alij uiuunt ſapienti pectore nudi,
Luminibusq; uident rectis, mirabile, ſolem,
Et radios oculis & ſacra mente retractant
Signaq; concipiunt arcana luce futuri,
Pſittacus hic uiridi decoratus torque rubenti
Naſcitur, humanæ ſimulat qui uerbera linguæ.
Nunc age te fluuios, montes, formamq; docebo
Ipſius terræ, populos gentesq; beatas.
Marginibus ternis tellus hæc clauditur omnis

Obliquatq; latus per cunctas linea partes,
Heſperios fines immanis terminat Indus,
At Notios pelagus concludit gurgite Rubrum,
Sed Ganges ortus, at Caucaſus excipit Arcton.
Hanc homines habitant multi diteſq; colendam
Nominibus uarijs diſcreti & finibus amplis.
Dardanees ripas contingunt fluminis Indi
Hic ubi præcipitem ſcopuli fundunt Aceſinem
Huncq; capax claſſis uenientem uoluit Hydaſpes
Tertius hos ſequitur ſplendenti gurgite Cophes
Toxilus inter quos habitat cum gente Sabarum.
Hinc Scothri poſt hos ſunt, Peucaleiq; feroces
Gangaridæq; truces, auri qua pondus onoſtum
Deuoluēs Hypaniſq; trahit, rapiduſq; Megarſus
Quos capit Emodo miſſos Gangetica monte
Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis Auſtros,
Oceani tangens pelagus ſub collibus altis
Quos uolucres metuunt celeri cōtingere penna,
Vnde locis Graij poſuerunt nomen Aornin,
Hic uia quæ nomen celebrat Nyſſæa Lyæi,
Cui ſtelas dederat uictoria finibus illis.
Hic Tylos eſt ſuperans uaſtæ miracula terræ.
Inſula nanq; uiret cunctis in partibus anni
Nec folijs nudat ramos autumnus in illa.
Aſſidueq; tenet flores genus arboris omne.
Hic fulget lymphata adamas, qui pectora ſanat,
Et prohibens miſeris occulti damna ueneni,

Quem minime ualeat ferrum ſuperare nec ignis,
Frangitur hircino maceratus ſanguine tantum,
Sed tepido, fractis multis incudibus ante,
Hic iuxta poſitus magnetē uiribus arcet
Occultus raptu ferri uel tractibus ante
Ad motum retrahit defendens robore miro.
Hic lychnis lucem ſimulat ſplendore lucernæ,
Hinc meruit nomen præclaro nomine dignum.
Tot ſunt per terras uulgatæ nomine gentes,
Nam reliquas quæ mens ualeat mortalis in orbem
Diſperſas numerare tibi ſine numine magno?
Quod bene diſpoſuit terras pontiq́; profundum,
Sideribus uarijs decorans cæleſtia templa,
Et multis recreans uarijsq́; coloribus arua,
Munera per populos tribuens diuerſa uirorum.
Sed uos terrarum tractus gaudete per æuum,
Et quæcunq; mari circundatur inſula uaſto
Oceanusq́; ſimul, necnon penetrabilis unda,
Quam gremio tellus ſinuoſo ſuſcipit alma,
» *Et montes, fluuij atq; lacus, quos continet orbis,*
Nam pelagi partes percurri carmine uaſtas,
Et terræ pariter regiones finibus amplis,
Omnipotens pro quo genitor mihi præmia donet.

FINIS RHEMNII FANNII.

IOANNES MACIOCHVS CLA riß. naturæ conſulto Ludouico Bonaciolo Sal.

Falluntur qui nihil exiſtimant in Dionyſio Rhemnioq; inueniri, quod ad te pertineat. Quid enim eſſe in bonis diſciplinis poteſt, quod ad Ludouicum Bonaciolum clariſſimum nõ pertineat? Qui cum in omnibus pedẽ gnauiter promouerit, arripuit tamen ſibi quaſi è philoſophiæ ſacrario, peculiaremq; fecit naturæ contemplationem. Et hæc licet nuſquã ſe latius profuſiusq;, quàm in tota hac rerum mole patefaciat, ſunt tamen in Dionyſio Rhemnioq; non uulla, quæ neq; iniquus naturæ iudex ad eam inficietur attinere. Nam & aquarum, herbarumq; ac gemmarum uires explicant, & quibus obeſſe aut prodeſſe poßint, oſtendunt. Hic enim legitur Adypſos q palmæ Aegyptiæ fructus eſt, ſitim arcere, Alimos quæ in Creta naſcitur, famẽ ꝓhibere, è Celtico Eridano ſuccinũ, quod illi Gleſſum uocant, paleas frondeſq; ꝑtrahere, In Myſia ex herba medica fieri oleũ, cuius flãmas alũt aquæ, puluis extinguit, ex arboribus Seres lanas depectere, in Arcadia naſci linũ Aſbeſtũ à natura ſua nomẽ adeptũ, qđ minime igne abſumatur

ob id à noſtris uiuũ nũcupatũ,quo regũ funebres tuni
cæ texebãtur, quò cõfectæ mappæ maculas pdunt,igni
multo q̃ aqua cõmodius. Quin & Aſbeſtina tunica cir
cundata arbor ſurdis ictibus cæditur. Ad Tritonida in
Aegypto lapis heliotropius in labris æneis deiectus ra
dios ſolis mutare ſanguineo repercuſſu, ſeptus extraq́;
aquã ſplẽdorem aëris abijcere & auertere. Peaniten,
cuius nomen apud Solinum corruptũ eſt, gigni in Ma
cedonia circa Tyreſiæ ſepulchrũ, hunc parientibus opi=
tulari. Galactitẽ colore atrũ in ripis Acheloi fœminis
nutrientibus illigatum fœcundare ubera. Catochitẽ in
Corſica naturali lẽtore & quaſi glutine admotas ma=
nus rapere & retinere quo ad oſtẽdendũ abditã naturæ
uim Democritus utebatur. Achatẽ oculos recreare, ſitĩ
ſedare, Gagatẽ in Britãnia aqua ſupfuſa ardere, oleo
reſtingui. Beryllũ ſexangula ſpecie uiſum corrigere.
Tecolytum, quod nomẽ corruptũ eſt Plynio, ueſicã le
uare, calculos ſoluentẽ, unde nomẽ inuenit. Myrrhitẽ
colore myrrhæ, nardi ſuauitate, Parthis familiarẽ. Ae
titẽ in nidis aquilæ inuentũ, alio lapide fœtum cũ crepi
tu reſonare. Pyrrhitẽ ſi cõpreſſius teneatur manũ adu
rere. Solis gẽmã candidã ad ſpeciẽ ſideris in orbẽ ful=
gentes ſpargere radios. Selenitẽ ex candido transluce
re melleo fulgore imaginẽ lunæ cõtinentẽ, reddereq́;
eã indies ſingulos creſcẽtis minuentiſq́; numero. Topa
ziũ in Arabia multo ſtudio quæri unde nomẽ inuenit,

nam Troglodytarũ lingua τοπάζειν quærendi ſigni= ficationẽ habet, Adamantẽ uenena irrita facere, Lym= phationes abigere, metus uanos expellere à mente, magneti ferrum extorquere. Coralium fruticem eſſe donec fuerit in aquarũ profundis, tactu propè carnu= lento, deinde ubi ſupra attolitur lapideſcere, quicquid ex eo fit ſalutare à Zoroaſtre exiſtimari, typhonibus & fulminibus repugnare, excalfaciendi, ſiccandi, di= ſcutiendi humorem, extenuandi, duritias molliendi uim habere. Sapphiros medicas optimas, inutiles ta men omnes ſcalpturæ, interuenientibus Cryſtallinis centris, uirere & ſæpe translucere. Iaſpidem etiam ſi uictus à multis, antiquitatis tamen gloriam retinere. Amethyſtum ebrietatem arcere, ſi lunæ nomẽ ac ſolis in eo ſcribatur, atq; ita collo ſuſpendatur, è capillis cyno cephali uel hirundinis plumis ueneficijs reſiſtere, ade= untes reges conciliare, grandinem & peſtes frugum auertere. Molochiten Arabiæ & Perſis frequentem, contra infantium pericula reſiſtere ingenita ui. Nar= ciſſitem lapidem fuſcum in Media uenis hæderæ diſtin= gui. Androdamantem nitorem argenti habere, putant nomen poſitum ab eo quod impetus hominum & ira= cundias domet. Quod uero ad aquas pertinet. Ab his fons in Sardinia refertur, qui arceſſitos furti uel coar= guit uel abſoluit. Nã quiſquis ſacramẽto raptũ negat, oculos aqua perfundit, ubi periurium non eſt, clarius

cernit, ſi pſidia abnuit, detegitur facinus cæcitate, & captus oculis admiſſum tenebris fatetur. In Epiro fontẽ *ſacrũ ſummæ frigiditatis, ſi ardentem facem immergis extinguere, ſi procul ac ſine igne admoueas, ſuopte ingenio inflammare.* In Bœotia *flumẽ alterum ouillo pecori uellus nigrum, alterum candidũ reddere.* E *Diana flumine ad* Camarinam, *niſi habitus pudice hauſerit, uinum & aqua non commiſcebitur in corpus unũ.* In Haleſina *regione fontem aliâs quietum & tranquillũ quum ſiletur, ſi perſonent tibiæ exultabundũ ad cantũ eleuari, & quaſi miretur dulcedinem uocis ultra margines intumeſcere.* Salem Agrigentinũ *igni ſolui, liquore crepitare, ueluti torreatur.* Quin *& circa* Cyllenẽ *merulas ſummi cãdoris uideri, quæ alibi nigræ ſunt, qđ &* Ariſtoteles *in hiſt. animaliũ recenſuit.* Nec *prætermiſſum eſt, in* Hercynio *ſaltu aues gigni, quarum pennæ per obſcurum emicant, quamuis denſa admodũ nocte, quibus ducibus homines loci illius nocturnũ iter obeunt, fulgore plumarum uiam præmonſtrante.* Harum *uero obſeruationum partim autor* Dionyſius, *quod &* Euſtathius *in commentario comprobat, ſed maiore ex parte* Rhemnius *qui plurima quaſi ſuper pondium in traslatione addidit.* Nos *ne omnino ieiuna fieret hæc narratio, profuſius uberiusq́; illa retulimus, ut qui hæc ad philoſophũ pertinere negant, quàm fallantur intelligant, uel ſi eiſdem quibus illi philoſophum*

cancellis metiũtur, nos includamus, cum tamen certũ ſit, philoſophiam diuinarum humanarũq; rerum ſcientiam eſſe, quam definitionem niſi ab antiquis pridẽ accepiſſemus, nunc poteramus tuo exemplo conformare. Sed & reliqua iam perlege. Annotatiunculas enim, & gloſſemata quædã in Cœlij tui, immo uero noſtri, libro inuenta, quod plena bonæ frugis uiderentur, addenda curauimus.

Quæ ſi probaueris, me fecisse operæ pretium putabo. Bene uale dulce præſidium meum.

Gloſſemata è libro Cœlij excerpta, quæ in margine legebantur.

Ωκεανοῖο. *Oceanus terram oēm ambit, aquas immittēs & excipiēs quæcūq; terrā irrigāt, eū patrē appellant rerum qui ex humiditate cōſtare omnia aliq; ſuſpicantur, à celeritate nomen nactus.* Γαδειρα. *Gadira punica lingua ſepem ſignificat. Ita enim legenda ſunt Plinij uerba, hinc Gadir dicta eſt, quaſi* γῆς δειρή, *id eſt terræ ceruix, quam alij Tarteſſum, Cotinuſam alij nuncupauit ab oleaſtri ubertate, ſi Euſtāthio credimus. Ita certe apud Ruffum legendū eſt.* Αμυκλαίοιο κανώβου, *Canopus nauis Menelai gubernator poſt obitū Phrōtidis loco nomen dedit, ibi ſepultus.* Ισθμὸς *terra inter duo maria anguſta, hinc per metaphoram Ariſtoteli* παρίσθμιον *ea pars iuguli, quam Latini tonſillas uocāt.* Εὔξεινος *antea* ἄξενος, *deinde mollitis gentium moribus, uel certe ominis gratia Euxinus, id eſt bene hoſpitalis.* Αριμασποὶ, *Ariſmaſpi lingua Scy-*

thica unoculi. Nam eorum uoce ἄριμα unum, σποῦ oculum dicũt. Herodotus in Melpomene. Πεπηγότα τε κρόνιόντε, *concretum & Saturnium. Sic Plinius, A Tryle unius diei nauigatione mare concretũ à non nullis Cronium appellatur, ob hoc Hecatæus Amalchium, quod ſignificat congelatũ, lingua Scythica appellauit. Philemon Morimaruſan, hoc eſt mortuũ mare, à Cymbris uocari tradit, id eſt* νεκρὸν, *diſtinguũt hæc tamen alij.* Ηῶον. ἠὼς *aurora quæ peculiari epitheto ab Homero* ῥοδοδάκτυλος *dicitur.* Κασπίη, *celebrantur portæ Caſpiæ inter montium Caſpiorũ fauces octo milium paſſuũ itinere manu facto. Hic olim Nathridates fugiẽs delituit.* Υρκανίη, *Hyrcani gens Aſiatica, hoſtia Oxi fluminis tenet, immanitate ſua, tygriumq; ac pantherarum, quibus regio abundat, feritate uix adeunda.* ὦ Μοῦσαι. *Plato* ἀπὸ τοῦ μῶσαι, *quod eſt inquirere, alij quaſi* ὁμοιοῦσας, *quod uno omnes nexu diſciplinæ teneãtur, atque ita fiat* ἐγκυκλοπαιδία, *alij à* μυέω, *quod eſt initior dictas putauere. Varroni tres, Heſiodo nouẽ, alijs quatuor. Has antiquitas camœnas, Olympiadas, Pegaſidas, Pieridas, Ardalidas, Libethridas, Heliconiadas, Parnaſidas, Pimpleadas, Theſpiadas, Aonidas, Iliſſiadas, Pateidas, Ligyas, Mnemoſynidas, Caſtalidas, Hippocrenidas, Corycidas, Iouis filias uocauit.* Στήλαι *Latini pilas, ſed & Plinius Græca uoce utitur indifferen-*

ter, in qua ſcriptæ ſunt, inquit, ſtelæ lapideæ literis incognitis. Ἡρακλῆος, *laborum metas in Gaditano oceano fixit Hercules, Calpin & Abylan appellant Geographi. Illum* τριέσπερον λέοντα *uocauit Lycophron.* Ατλάντων, *Atlantes gens Libyca à duobus Atlantibus mõtibus dicta. Illic Atlantes & Atarantes eſſe ſcribit Rhianus, nũcupationibus rerũ carent, & ſomnia nõ ui dẽt, cuius rei in problematis cauſã quærimus, & in ſelectis plura Steph. & Herodotus.* Λιγυστιὰς *Liguria à Ligyſco Phaëthontis filio inter Galliã, Etruriã macrã & Varũ flumen ab imis Alpiũ iugis extẽditur, eius caput Genua.* Κύρνος. *quæ à noſtris Corſica.* Σαρδόνιος, σαρδὼ *inſula unde* σαρδόνιος, σαρδῶος, σαρδονικὸν *deriuatũ, hæc à Timeo Sandaliotis, ab effigie ſoleæ, à Myrſilio Ichnuſa de ueſtigij ſimilitudine.* Γορτυνα, γόρτυν *itẽ dicta à Corty heroë, Cretæ urbs prius Lariſſa, mox Cremnia, demum Gortys appellata.* Φαῖστος, *iubet Stephanus in extrema accentum addi quũ Cretæ urbem ſignificamus, alioqui propriũ eſt conditoris nomẽ, nati è Rhopalo Herculis filio. Fuit alia* φαῖστος *in Peloponeſo, Phryxa prius nuncupata.* Κριοῦ μέτωπον, *frons arietis ab effigie. Apud Solinũ Plynij metaphraſtem hæc dictio interuerſa, pro ea enim, quũ de gruibus loquitur, falſo Criũ, & Metapontum ſubſtitutum eſt.* Αδριάς. *Adria urbs propè quã* κόλπος ἀδρίας, *regio armentorũ feracitate celebris*

in qua & gallinas bis die parere putauerũt. ἰλλυρίς αία. Illyria ab Illyrio Cadmõis filio. Δαλματίκ Macedoniæ regio Adriaticũ mare ſpectãs. Σύρτις, duæ Syrtes in ora Libyæ traduntur, quas uadoſum & reciprocum mare inacceſſas facit, cuius deffectus, & incremẽta deprehendere haud promptũ eſt. Σαλμωνίδος, de hac Ruffus, Rurſus ab idea Salmonide porrigit æquor Se geminũ, nautæ Phariũ dixere ꝓfundũ, Quod procul in Caſiæ uergit cõfinia cautis. De quo loco libẽtius memini, quod luxatus reſtituatur. Κάσιοιο, mons & urbs Aegypti dicta à Caſo Cleomachi filio, à quo & Iouis Caſij templum, hinc et Caſiacas ueſtes uulgo dictas putãt. ἰσσικός. ἰσσός à qua ἰσσικὸς κόλπος, urbs inter Syriã & Ciliciã, ubi Alexander Dariũ ſuperauit. & ob id etiam Nicopolis appellata. Κιλικίων, Cilicia iuxta Taurũ, Syriæ finitima, à Cilice Agenoris filio. Χελιδονίων νήσων Chelidoniæ petræ duæ, Corydela & Melanipea. Παταρηΐδα, urbs Lyciæ Patara à Pataro Apollinis & Lyciæ Xanthi filio; Alexander Salaciam puellam inquit ex Ophioride ferentem Apollini ſacra (ea erant bellaria) & lyras & arcus & ſagittas, quibus infantes ludunt, in uia acquieuiſſe, tũ uas depoſitum, id eſt, paterã, ingruens uentus in mare deiecit, deflentem puellã itaq; domũ reuertiſſe. At paterã in Lyciorũ Cherrhoneſum delatã eſſe, cui forte obuius qdã è Salacia exul, bellaria omnia, quæ in ea erãt

cremaſſe ex eo Cherrhõeſus ſacra Apollini, & ex uaſe ideſt, patera, regio Patara dicta eſt. Interpretãtur aũt paterã græce ciſtã. Σποράδος, poſt Cycladas inſulæ Sporades, inter quas celebres Icaros, Samos, Miconũ, Melos, Carpathuſia, Lemnos. Τένεδον, Tenedos una Sporadũ à Tenno Cycni filio dicta, quaſi Τέννου ἕδος. Ἴμβρον. Inſula Cabiris & Mercurio quem Caſmilũ uocãt ſacra, ſic eã uocãt beati. κυανέας πέτρας ſaxa concurrentia ab alijs Symplegades, ab alijs ob colorẽ Cyaneæ, Planctæ ab alijs quaſi erraticæ dictæ, eas ueteres uiuas animataſq; putauerunt. Κάραμβις, Carãbis promontorium Aſiæ poſitum aduerſus Criu metopum, quod eſt in Europa, hic locus corruptus habetur in Strabone lib. iij. Μητέρα πόντου, ob hoc Scythæ Mæotin Temerinda appellant, id eſt, matrem maris. Κιμμέριοι, Euſtathius dictos putat, quaſi ἐν τῷ ἀέρι κειμένους. Nam, ut inquit Homerus, κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε, ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι, οὐδέ ποτ' αὐτοὺς ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι. Ἐρεμβῶν, Erembi gens Arabiæ, hos Græci inter τρωγλοδύτας, id eſt ſpecuum cauatores annumerant, diciq; putant, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, hoc eſt qd' terrã ſubeãt. Μαυρουσίδος, Mauritania quæ & Mauruſia, gens ingẽs Libyæ, diſtinguĩtur tamẽ à Stephano. Νομάδων, Numidæq & Nomades à

mutādis papilionibus mapalia ſua, hoc eſt domus plau ſtris circunferentes. Μασαισύλιοι ϰὴ μασυλῆες. *Ma ſæſylia regio Libyæ, uicina* Mauritaniæ, Plinius *Ma= ſæſylios in* Tingitania *ſtatuit, quo loco quidā falſo Ma ſylos ſubſtituere, quū* Maſyli *diuerſi ſint, quos & Ma ſules uocat* Polybius. Λωτοφάγοι, *circa* Philenorum *aras* Lotophagi*, gens hoſpitalis. Guſtata enim loto, quam nos celtim dicimus, nemo inde curat abſcedere, teſtis* Homerus *in ix.* Odyſſ. Ασβύσαι, ἀσβύσα *urbs* Libyæ, *unde* ἀσβύσης Callimachus *in* Aetijs, οἵη τε τρίπωνος ἐφ᾽ ὕδασιμ ἀσβύσαο. Λιβυκοῖο θεῦ, *Ha= monem inter* Cyrenas *coli, multorū teſtimonio notum eſt,* κεραττοφόρος, *id eſt corniger à* Græcis *dictus, quod arietina forma effingeretur, licet alijs metæ effigi em repræſentet, ei conditum templum aureum, ſcribit* Diodorus. Μαρμαρίδαι *ad Syrtem maiorem uſque porrecti.* Νιγρῆτες *à* Nigrite *flumine dicti, qui* Afri*cam ab* Aethiopia *dirimit, cuius eadem natura cū* Nilo *eſt. Sic apud* Ruffum *carmen illud reſtituendum eſt,* Et patulis Nigretes *finibus errāt.* Φαυρούσιοι, Phaurusij *gens* Libyca*, quondam* Perſæ *comites fuiſſe di= cuntur* Herculis *ad* Heſperidas *facientis expeditionē.* Σίρις, *multis nominibus* Nilus *dicitur, nam* Siris *&* Aſtapus *ab* Aethiopibus *dicitur, quod illarum gentium lingua ſignificat aquam è tenebris profluentem, circa* Meroën Aſtabores*, id eſt ramus aquæ uenientis è te=*

nebris, dextra Aſtaſpes, quod latentis ſignificationem adijcit, collectis deinde aquis Nilus, ab alijs Gyriſantes, in totum Homero Aegyptus, *alijs* Triton, *nullas emittit auras.* Συήνης, Aegypto *&* Aethyopiæ *tribuitur, à Syeno* Daeti *filio.* θήβην ἑκατόμπυλον, *nouem urbes hoc nomine cenſentur, prima* Bœotiæ, *ſecūda* Aegypti, *quæ &* ab Homero ἑκατόμπυλος *dicitur, prope quā ſpecus (ſi* Callimacho *credimus) qđ alijs quidē diebus multis uentis æſtuat, trigeſima quaq; die nihil omnino ſpirans, tertia* Theſſaliæ, *quarta* Ciliciæ, *quinta* Ioniæ, *ſexta* Atticæ, *ſeptima* Cataoniæ, *octaua* Italiæ, *nona* Syriæ. Μεμνων, *Thebis* Aegyptijs Memnonis *ſtatua nigro lapide ita fabrefacta fuit, ut ſurgēte aurora, matrē ſalutare uideretur, eadē decedente cōqueri.* Σερβωνίδος, Herodotus *Aegyptū metitur à* Plinthenete *ſinu ad* Selbonidis *paludē, ad quē uſq; mōs* Caſius *extenditur,* Inquit *enim,* μέχρι σελβωνίδος λίμνης. Ειδοθείης, *Idothea* Protei *filia,* Homerus πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος εἰδοθέη. Παλληνδος, *Pallene urbs* Thraciæ *à* Pallene Sithonis *filia,* Cliti *uxore, in hac* Proteus *habitauit, anteq̄ in ægyptū ꝓficiſceretur, ex quo* Cicero παλληναῖον θεὸν *&* Verg. *Patriāq; reuiſit* Pallenen, Βρετανοὶ, *norunt oēs diuiſos toto orbe* Britānos. Ερκυνίου, Hercynium *montē in* Italia *ſtatuit* Stephanus, *eſſe in* Germania *notius eſt q̄ ut probatione indigeat.* Πυῤῥηναῖον ὄρος, Gal

liã ab Hiſpania Pyrrheneis iugis diſtingui, ſciũt oẽs. Ἠριδανοῖο, non ſat conueniunt ueretes ubi ſit Eridanus, plerią; in Italia ſtatuũt, qui & padus dicatur, alioqui magna inter oẽs contentio. Euripides, ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα τᾶς ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς ἠριδανοῦ θ' ὕδωρ ἔνθα πορφύρε) σαλάσσουσιν ἐς οἶδμα πατρὸς τάλαιναι κόραι φαέθοντος οἴκτῳ, δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς. Ἠλέκτροιο, Electrũ noſtri ſuccinũ uocãt, Britãni gleſſum, alij ſtillas arborũ, alij auium lacrymas, alia alij commenti ſunt, quum in auro quinta argenti portio eſt, electrum uocatur, de quo Homerus in regia Menelai. Τυρσηνίδος, Italiã geminũ mare alluit, hinc ſuperum, quod & Adriaticũ dicitur, Inde inferum, quod nunc Liguſticum, nunc Tyrrhenum uocatur. Stephanus Tyrrhenos etiam Adriatas nuncupari putat, ἀπὸ τυῤῥηνοῦ κατὰ δωρίδα διάλεκτον. Ex quo per aphæreſin & literæ additionẽ factus eſt Tyrannus. Ἄλπι, alpes quæ ad Ripæos uſq; montes extẽduntur, à perpetuo cãdore niuiũ. Nã ἄλφος uitiliginem ſignificat. Ῥήνου, Rhenus notus Galliæ fluuius, quo natos clypeo impoſitos quâ torrentior eſt amnis, an legitimi ſint explorant Celtæ, iccirco à græcis ἐλεγχίγαμος uocatus. Πεύκην, in Iſtro inſula. Βασάρναι, gens ſupra Iſtrum, hic locus ad uerbũ refertur à Stephano. Et nos carmẽ Ruffi ita legimus, Sarmata, Germani, Geta, Baſtarnæq; feroces. Δρόμ)

in mari Scythico inſula Achillis, tumulo eius uiri clara, & ab ea peninſula ad formam gladij in tranſuerſũ porrecta ab exercitatione eiuſdẽ cognominata δρόμος ἀχιλλέως. Ἀλανοὶ. *Alanus mons Sarmatiæ.* Μελάγχλαινοι, *Melanchlæni ab atris, quibus utuntur, ueſtibus appellati, in Pomponio & Ruffo hoc nomẽ corrupte legitur.* Ἱππημολγοὶ *ab equorum mulctrarijs dicti.* Ἀγάθυρσοι *gẽs intra Aemũ ab Agathyrſo Herculis filio uel à Thyrſis Dionyſij, cæruleos crines his tribuit Plynius.* Βορυσθένεος, *urbs & fluuius põti prope Mæotin paludẽ & Tanain fluuiũ, ſic & Helleſpontus ante Hellen uocabatur, eſt & urbs græca occaſum uerſus, Mileſiorum colonia, quam alij Boryſthenẽ, ipſi Olbiam uocant, eã Boryſthenes & Hypanis celebrẽ faciũt.* Ἀλδήσκοιο, *falſo apud Ruffũ Ardeſci legitur.* Παντικάπαο, *Panticapes amnis Nomadas & Georgos deſterminat.* Γέῤῥαι, *gerrhus* βασιλίδας *& Nomadas ſeperat.* Ἀλύβη ὄνομα σήλης, *Sudas.* Κεμψοὶ *apud Ruffum ſic legendum, indeq́; Cempſi gens agit in rupis ueſtigia Pyreneæ.* Θύβρις *à Thybri uel flumine, uel fouea prope Syracuſas, unde profecti coloni ſedes poſuere prope Albulam in Latio, nouamq́; nuncupationem impoſuere. Vergilius à Thybre rege Thuſcorum dictum exiſtimauit.* Σειρηνίδα πέτρην, *Ligiam, Leucoſiam, Parthenopen, Sirenas*

celebrat uetuſtas, à Parthenopes uero tumulo urbs in opicis Italiæ à Rhodijs condita, nomen accepit. Λευκὴν πέτραν, è Rhegio ad orientem nauiganti promontorium occurrit, quod à colore Leucopetram uocant, ubi montis Apenini terminum putant. Αλυκος, Halex Rheginum agrum à Locrenſi diſterminat, illud mirum quod in Locrorum ripa cicadæ ſonantius ſtrident, in Rheginorũ omnino mutæ. Λακινιάδος ἥρης, Lacinium mons Crotonis, uel ab heroë, uel à latrone ibi ab Hercule interempto, quem locum deinde expiatum, Iunoni conſecrauit. Σύβαρις urbs & fluuius Italiæ, quæ deinde Thurion uocata eſt, hu:c olim datũ eſt oraculum, felicem futurã donec mortales dijs non anteferret. Contigit autem poſterioribus ſeculis, ut dominus ſeruum uerberaret, ille ad Iunonis ſta tuam confugeret, nec tamen impunitatem aſſequeretur. Mox quũ ad tumulum patris domini confugiſſet, uapulare deſineret, nec ea tamẽ res à Sybaritis piaculo haberetur, quare à Crotoniatibus capta eorum urbe fidem inuenit oraculum. Τάρας urbs & fluuius. Tarentini gens equeſtri prælio commoda, unde ταραντινίζειν, quin & de Tarentinis equitibus lege Aelianum. Ἄστυ τεγεστραίων, Tegeſtra numero multitudinis urbs Illyrij, non longe ab Aquileia, dicunt alij τέργεστρον. τύμβον ἁρμονίης κάδμοιό τε, Cadmum & Harmoniam in angues uerſos legimus, quod hi à priſtina

humanitate deſijſſent, mox & in ſcopulos relatos le-
ges, uel apud Ruffum. Αλφειὸς, à tollendis uitiligini
bus, quas græci ἄλφȣς. Σαρωνίδα iſthmos Pelopo-
neſi, hinc Corinthiacũ, illinc Saronicũ ſinũ habet, Le-
cheæ hinc, Cenchreæ illinc anguſtiarum termini. Ἰλισ
σὸς urbs & fluuius Atticæ, ubi Iliſſides muſæ colun-
tur. Αράκυνθος, mons Bœotiæ, ex quo Pallas Aracin-
this dicta eſt. Θερμοπυλάων, anguſtiæ calidis aquis
ſcatentes, quo argumento quatuor milia paſſuum, in-
de Heraclea Trachin dicta eſt. Πλωταὶ, ſeptẽ Aeoliæ
Plotæ etiam dicuntur, quarum nomina Lipara, Thera
ſia, Strongyle, Didyme, Ericuſa, Phœnicuſa, Euony
mus. Μηνιγξ, prope Syrtes Meninx & Cercina inſulæ
aſcribũtur à Strabone. Menix falſo ſcriptum eſt apud
Latinos. Αμνισοῖο, urbs & fluuius Cretæ, à quo
Nymphæ Amniſides. Ρόδος inſula illuſtris quæ O-
phiuſſa & Aethræa dicta eſt. In hanc pluiſſe aurũ fama
eſt. Κύπρος inſula ingẽs in ſinu Pãphylio à Cypro filia
Cinyræ uel à flore Cypri ibi nato. Aſtynomus Cyptũ
uocari tradit, quod uehemẽter pulſetur fluctu. Hæc itẽ
ceraſtis dicta eſt qđ multa habeat promontoria. Quin
& Ceraſtias & Amathuſia & Meionis & Sphecea &
Acamãtis uocitata eſt. Αβαντιὰς μάκρις, utroq; no-
mine cẽſetur Eubœa ab Abãte Neptuni filio, gẽs armis
inclyta, quare & Chalcis ei nomen inditũ. Πεπάρηθος
una Cycladum cognominẽ habẽs urbem. Ερμώνασσα
tenuis inſula urbẽ habens in Cimmerio boſporo Ionũ

coloniam, hanc Strabo ἑρμώνακτος κώμην uocat. Εἰραφιώτην Bacchum παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός, quod aſſutus fuerit fœmori Iouis. Ταπροβάνην, maxima inſula in mari Indico quæ olim Simũdæ, nũc Salice uocatur, eius longitudo ſepties mille ſtadiorum, latitudo quingentorum, autor Artemidorus. Ωγυρις in mari Erythræo, inſula tumulo Erythræ Regis celebrata. Στήλαι θηβαιγενέως Διονύσου, Bacchus & Hercules ſuorum laborum metas & monumẽta in extremis orbis partibus ſtatuere, quos Alexander imitatus eſt. Νυσαῖον πλαταμῶνα, hæc ad uerbum mutuatus eſt Ruffus, licet locus ille maculoſus ſit. Decem urbes Nyſſæ nomine redduntur, in Helicone, in Thracia, in Caria, in Arabia, in Aegypto, in Naxo in India, in Caucaſo, in Libya, in Eubœa, in qua die una floret uitis ac racemos expromit, ſi credimus, nũc de Indica agimus quæ in monte ſita eſt planè florido, ut facile Liberum patrẽ in ea educatũ agnoſcas. Erant & equi nõ Nyſſæi ſed Neſæi quos Perſæ ſacrauerãt, ſic dicti, quoniam pratum eſt ingens Medicæ regionis νησαῖον nomine, ingẽtes ferẽs equos, autor Herodotus in Polymnia. Μαιῶται gens Scythica magna & frequens. Θερμώδοντος, Thermodon Araxes antea dictus, Cappadociam perfundens, quatuor & centum hoſtijs in mare ſe uoluẽs. Τανάϊς Scythiæ fluuius eſt Caucaſi iugis Aſiã ab Europa dirimẽs, quâ Mæotidẽ influit, cognominem urbẽ habet, quam & emporiũ à

mercatorũ frequẽtia uocant,eũ fluuiũ alij Aceſinẽ,alij Iaxarten dixere.Ita enim iuuat ad rationem Græcam barbara nomina traducere,ſi credimus Stephano,ex auctoritate Nicanoris tradenti. Ηνίοχοι à Caſtoris & Pollucis aurigis oriundi, unde etiã & Tyndaridæ dicti,& regio Dioſcuria,ueſci carne humana eos putat Ariſtoteles.Tollatur itaq; deformiſſima mẽda è Ruffo,apud quem legendum eſt,Heniochi zygijq; hinc & qui regna pelaſgum.Καμαριτάων,Ruffus,Gens Camaritarum qui poſt certamina Bacchum Indica Baſſaridum quum duceret agmina uictor, Accepere caſis menſaſq; dedere Lyæo. Εμπούσαι,Empuſa monſtrũ & terriculamentum nocturnum, quod uno pede niti putabatur.Καδούσιοι inter mare Caſpium & pontum. Βάκτρων Bactra urbs & regio Scythiæ Aſiaticæ ſupra Syriam,quam Medi tenuerunt,cui & nomen Zariaſpa. Μασσαγέται gens Scytharum,ubi Cyrus perijt,ueſcitur ſanguine lacti mixto, Lucanus, longaq; Sarmatici ſoluens ieiunia belli Maſſagetes, quo fugit equo. Αράξεω, Araxes fluuius Armeniæ & Theſſaliæ quo itẽ nomine Peneus uocatus eſt,quod per abrupta montium ſe proruat, Stephanus. Ωξος,oxus ex Indiæ montibus in mare Caſpium deriuat,& Hyrcania uſq; ad mare,Ocho & Oxo fluminibus irrigatur.Ημωδὸς, in Emodis montibus Oneſicritus ſcriptor itinerũ Alexandri,retulit dracones gigni & in ſpeluncis enutriri, prope hos ſylua ingens inuenitur fœcunda materie,ex

qua Alexāder claſſem cōſtrui iuſſit. Δερκεϐίων, p d Strabonē Derbicæ, apud Plyniū Derbices legitur, Stephanus (licet nomen illud apud eum mēdoſum ſit) ſic inquit. Derbiccæ gens Hyrcanis finitima. Apollonius geminato κκ ſcribit, Cteſias uero Derbios uel Terbiſſos appellat, hi minimū quodq; delictū pœna capitis puniunt, Terram uenerantur, fœmininum animal neq; edunt neq; ſacrificant. Qui ſeptuageſimum annū exceſſerint iugulant, cognatorū carnes uorant, anus ſtrāgulāt, deinde ſepeliūt, citra ſeptuageſimū annū obeūtes nō edūt, ſed humant. Ιαξάρτου, Iaxartes, quæ dictio apud Pōponiū corrupta eſt, cū Oxo p deſerta Scythiæ ex Sugdianorum regionibus in Scythicum exit, ille ſuo fonte grandis, hic incurſu aliorū grandior. Μακρωνες ſic Ruſſi carmen caſtigandum, Macrones Philyresq; & pernix Durateū gens. Μόσσυνας ultra Colchidem populi feri habitant, qui ſuper arboribus ac turribus habitāt, proinde ueteres illos Moſynœcos appellauere Turres enim moſyni uocantur, ij ferina carne & arborūfructibus uiuūt, atq; ex lignis deſiliētes peregrinos adoriuntur iter agētes. Ἄπυροι apud Strabonē Tapyros legimus, qui inter Derbicas & hyrcanos degunt, uiri atras ueſtes gerunt, comas promiſſas, contra mulieres, ueſtes candidas, comas breues. Καραμϐίδος, poſt Aegialeum eſt Carambis promontorium magnū ad ſeptentrionem porrectū. Σινώπην, Sinopen Mileſij condidere, quæ claſſe comparata, mari quod int. a

Cyaneas eſt, imperauit, & diu libera tandem Pharna ci obtēperauit, hæc Strabo, ſed Stephanus, Sinope pre clara urbs Ponti à Macritio Coo condita, autor Phle gō. Σαγγάριοιο, Sangarius inferioris Phrygiæ fluuius Ἔφεσος, Epheſus nobilis Ioniæ urbs & in ſinu palus, quam in Lydia Herodotus ſtatuit. Vocata eſt & Smyr na à Smyrna Amazone, quin & Sarmona & Trichia & Ortygia, & Ptelea nuncupata eſt, erat in ea tem= plum Dianæ, ab una Amazonum nomen nacta, quam & reginam & miniſtram Dianæ ferunt, eamq́; filiam ſuſcepiſſe Amazonem nomine, à qua Amazones. Fuit ea urbs loco concauo condita, propterea obnoxia hye mi, innumeris mortalibus cadentibus. Lyſimachus in eum locum tranſtulit, ubi nunc eſt, eamq́; ab uxore Ar ſinoēn uocauit, ſed eo mortuo priſtina manſit appella= tio. Ἄσπενδον, urbs Pamphyliæ ab Aſpendo condita. Κομμαγηνόν, Cōmagene Cappadociæ adiacet pro= pe Euphratē. Ἰόππην, Iope urbs Phœniciæ prope Iam niam, ut Philon, ut Dionyſius Paleſtinam. Nam Phœni ce Paleſtina. Vocata aūt eſt ab Iope Aeoli filia, Cephei conditoris & regis uxore. Βοσρηνοῖο, Βόσρα nume= ro multitudinis urbs Arabiæ, à qua Boſtrenus. Τέμπεα, inter Oſſam & Olympum quinq; milium paſſuū longitudine & fermè ſex latitudine attollentibus ſe de= xtra ac leua, leniter conuexis iugis, cōſpicuus aquis Pe neus allabitur, uiridis calculo, amœnus circa ripas gra mine, canorus auium concentu, amnē Orcum accipit,

nec recipit oleũ modo ſupernatãtem. Ab eo Theſſaliæ loco cætera plena amœnitatis tempea nuncupauimus. Θύου, exigebãt Rhodij à regibus tributa & Maſſanas quidem ipſis talenta eboris triginta, Thyi quinquaginta ad ſimulachrorum apparatum mitteba. Εὐόδμου καλάμοιο, calamus odoratus in Arabia naſcitur, communis Indis atq; Syriæ, odore autem præſtat ſtatim è longinquo inuitans, mollior tactu meliorq; qui minus fragilis & qui aſſuloſæ potius quàm qui raphani modo frangitur, ineſt fiſtulæ araneum quod uocant florem, præſtantior cui numeroſius. Μιναῖοι gens in ora maris Erythræi. σάβαι urbs magna prope mare rubrũ & munimentum ad cuſtodiam. Καππάδοκαι, Cappadocia Ciliciæ regio à Sinope ad Euarchum amnem, qui Cappadociam & Paphlagoniam diſtinguit, Macedones Cappadociã in duas ſatrapias à Perſis diuiſam accipientes, in regnã diſtinxerunt, & maiorem Cappadociam quæ Taurũ uerſus eſt, proprie Cappadociam nominarunt, alterum uero Pontum. Cæſar ac ſenatus Romanus poſt obitũ Archelai, ut ea Romanorũ prouincia eſſet, decreuere. à Cappadoce amne Cappadoces nomen accepere, quũ antea Leucoſyri dicerentur. Θωνῖτις, Ruffus eleganter Tigris ingreſſum in Thonitem paludem deſcribit, cuius uerba libentius adſcribimus, qđ locus ille multa caſtigatione egeat, eius uerba ſunt. Quin & uaſta palus medio diſtenditur agro, Maximus hanc fluctu Tigris ſecat, intrat aperti Ter-

ga lacus, ſtupet unda ſilens, taciteq; recumbunt Aequora Thonites, ſolidarum deniq; more Riparum ſtagni facies inciſa quieſcit. Σεμίραμις, *Semiramis Aſſyrijs prima imperauit potensq; admodũ fuit, multosq; homines captiuos duxit, quos metalla iuſſit effodere, prima mœnibus Niniuẽ, quæ deinde Babylon uocata eſt, cinxit fluminibus, clauſtra poſuit, pyramides erexit, Oceani accolas, ideſt, Aethiopas pluſtrauit, eam alij poſt obitũ Rheã, alij Derceto appellauere.* Ματιηνοὶ, *Matiane pars Mediæ dicta eſt Straboni, Stephano. falſo apud Ruffum Matigeni ſcriptũ inuenitur.* Ατροπατηνοὶ, *Atropatia altera, Mediæ pars, pior enim Ecbatana dicta, quæ & Metropolis & regio Mediæ à duce Atropato, apud eundem Agropiceni deprauato legitur.* Παρθοι *qui &* πάρθιοι *&* παρθυαῖοι, *olim gens Scythica, ſed quæ deinde profuga apud Medum conſederit adepta nuncupationem è natura terræ quæ illos excepit paluſtris, uel à fuga, quando Medi exules parthos uocãt.* Μηονίην, *Meonia Lydia à Meone flumine, Achaida terram influente.* Πασαργάδαι *numero multitudinis, Paſargadas Cyrus condidit, quo loco acie Aſtyagen ſuperauit, huius autem urbis nomen Perſarum exercitum interpretamur.* Καρμανοὶ, *Carmania Indiæ regio.* Γεδρωσῶν *Gedroſia regio Indiæ, fatetur Stephanus ſe ignorare, unde Dionyſius* γεδρωσῶν *inclinauerit, apud Polyiſtorem principem literam, c, hoc nomen habet, ſed in codice pa=*

rum ſyncero. Παταλήνη, *Patalene urbs Indiæ.* Ἀκεσί-
νη, flumina tot ſunt in India, quot in reliqua Aſia, quo
rum omnium maxima Ganges atq; Indus, à quo
omnis illa regio nomen accepit. Vtrunq; ſanè
maius quàm Nilus uel Danubius, uel ſi
alterum alteri iunxeris, quin &
aliquãto maior mi
bi uidetur
Aceſi=
nes Danubio ac Nilo, ubi Hydaſpe
& Hydraote & Hyphaſi
receptis Indũ influit.
Arrianus in rebus
indicis au=
tor.

COELII CALCAGNINI OBSERuatio ſuper Sardanapalo, Tarſo, & Anchiale, Rhemnianiq́; carminis penſitatio è libro annotationum eius excerpta.

NEmo eſt tam deploratæ deſidiæ, qui amore laudis nõ excitari ſoleat. Nemo tã abſolutæ infamiæ qui laudatorem non inuenerit, quando & Smydirides & Margites, Therſitesq́;, atq; illaudatus ille Buſiris ſuos etiam titulos habent. Erat nobis forte ſuper ea re ſermo inter amicos & ſodales quoſdam bene literatos. Habet enim noſtra ætas multos eius ingenij uiros, qui quũ nihil dignũ laude moliantur, laudari tamen ſummopere, uel fictis imaginarijsq́; laudibus ſtudeãt. Nec defuit q̃ ad eã rẽ Sardanapali exemplo uteretur, qui quũ eſſet ſtupris, ac ſegnitie perditiſſimus, è flagitio tamen, & cõditis una die (ſi credimus) duabus urbibus gloriam, atq; exiſtimationẽ apud poſteros aucupabatur. Hoc enim quaſi ſuæ ſapiẽtiæ teſtimoniũ Aſſyrijs literis, prurientiq́; oratione, tumulo, qui in Nini pomerio illi erectus erat, inſcribi uoluit. ταῦτ᾽ ἔχω, ὅσσ᾽ ἔφαγον καὶ ἐφύβρι

σα, καὶ μετ᾽ ἔρωτος τερπνὰ πάθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται. Σαρδανάπαλος ὁ ἀνακυνδαράξεω παῖς, ἀγχιάλην καὶ ταρσὸν ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιῇ, ἔσθιε πῖνε παῖζε ὡς τἆλλα τούτου οὐκ ἄξια id eſt τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος, ut ſcite Arrianus & Sudas interpretãtur. Erat enĩ tumulo ſtatua impoſita manus ſupra caput tollens ac digitos allidens, quibus uerſiculis facile agnoſcimus, Sardanapalũ falſam pſuaſionẽ induiſſe, ceu inter hominem ac brũta nihil intereſſet. Quod uero ad urbes attinet, ego inſtauratas magis quàm cõditas exiſtimauerim. Nã & Anchialen Iapeti filiam Anchialæ urbi nomen dediſſe in priſca hiſtoria legimus, cuius filius Cydnus propinquũ amnẽ, q̃ Tarſum præterfluit ex ſe appellauit, quæ urbs & Parthenia ante uocabatur ex Parthenio Cydni filio nomen aſſecuta, quin & Craniã & Hierã & Antiochiã etiã dictã accepimus, Tarſus uero à Bellerophontis caſu, partem enim pedis Ταρσὸν Græci nũcupant, quaſi claudicantis Bellerophontis Græci poſuerint monumentũ, uel quod ταρσὸν Pegaſũ Cilices lingua patria appellauerint. Quidã antiquiora repetunt Et quod montes Taurici ex omnibus primi poſt publicam inundationem orbis ſidente aqua emerſerint, παρὰ τὸ τερσανθῆναι, ὃ δηλοῖ ἀναξαρανθῆναι, Tarſum ſeu Terſum (utrunq; enim dicitur) appellatã uoluere. Quod uero ad Anchialẽ attinet, nõ deſunt qui abdicata ueteri fabula, ijs magis accedendũ exiſtiment, q

Ion dictam uoluere, quod ἄγχι ἁλὸς, ideſt, iuxta mare, in ora Ciliciæ ſita ſit. Eſt enim utraq; urbs παραθαλασσία τῆς κιλικίας, ut obiter è Stephano menda ex pungatur, apud quem σικελίας pro κιλικίας falſo ſcriptũ inoleuit. Quæ nominis ratio uidetur Rhemnio Fannio grãmatico, qui περιήγησιν Dionyſij Afri cõuertit, erroris occaſionẽ dediſſe. Dionyſij carmen eſt. πολλαὶ δ' ἑξείης κιλίκων γεγάασι πόληες λυρνησσὸς μαλλός τε, καὶ ἀγχιάλεια, σόλοι τε. Hinc Aſiæ Cilicũ ſunt celſis mœnibus urbes, Lyrneſos, malosq; ſimul uicina profundo, pro Anchialea enim urbe, uicinã profundo, tranſtulit, quũ & Anchialen & Anchialeã dici uel Stephani teſtimonio, qui hunc Donyſij locũ nominatim citat, cõpertũ ſit, Alioq & Feſt. Ruffus qui & ipſe Dionyſiũ uertit, lõge cõmodius id carmen expreſſit. Lyrneſusq; dehinc, hinc Malos & Anchialea. Quod & ipſũ carmẽ luxatũ antea ceu alia pleraq; in Ruffo à nobis nitori ſuo reſtitutũ eſt. Nec Anchialẽ mõ & Anchialeã, uerũ & Anchialon apud Arrianũ in ſecundo geſtorũ Alexandri agnoſcimus, ut minori reprehenſione digni uideãtur, qui apud Martialem eo carmine, Iura uerpe per Anchialũ, Sardanapalũ conditorẽ Anchiales & peculiare Cilicũ numẽ intelligendum putauere.

FINIS

ἀργοῖς αἰεὶ ἑορτή.

καιρὸς δ᾽ ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Opportunitas in omnibus optima.

Inertibus ſemper feriæ.

BASILEAE APVD VALENTI=
NVM CVRIONEM. ANNO
M. D. XXII. MENSE
SEPTEMBRI.